

คู่มือ

ศึกษาริบาล

คู่มือศึกษานิบาล

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

ซี.เอ็ม. เอ. มิชชั่น

201 ทรอกฮิกส์ ถนนสาทรเหนือ พระนคร

สารบัญ

	หน้า
ผู้รับใช้พระเจ้า	5
พิธีสมรส.....	6
พิธีสมรสแบบที่หนึ่ง.....	8
พิธีสมรสแบบที่สอง	11
พิธีสมรสแบบที่สาม	14
พิธีฝังศพ	17
ข้อพระธรรมที่ใช้สำหรับคนทั่วไป.....	21
ข้อพระธรรมสำหรับเด็กหรือชุมชน.....	23
ข้อพระธรรมสำหรับผู้ใหญ่ที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า.....	24
ข้อพระธรรมสำหรับผู้อาวุโส.....	25
พิธีฝังศพที่สุสาน.....	28
สำหรับฝังศพคริสเตียน	28
สำหรับฝังศพเด็ก	30
สำหรับฝังศพผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียน.....	31
ศีลบัพติศมา	33
ศีลมหาสนิท.....	35
แบบที่หนึ่ง การถือศีลมหาสนิทพร้อมกัน	35
แบบที่สอง การถือศีลมหาสนิทโดยรับประทานขนมปังและน้ำองุ่นติดต่อกันไป	37
แบบที่สาม การถือศีลมหาสนิทโดยให้ทุกคนบริการแก่อีกคนหนึ่งก่อน	37
แบบที่สี่ การถือศีล มหาสนิทที่โต๊ะพร้อมกับการนมัสการ	37
พิธีถวายเด็ก	39
การรับเข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักร	42
การรับ โอนสมาชิก.....	44
พิธีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของคริสตจักร.....	46
ระเบียบวาระแต่งตั้งเจ้าหน้าที่แผนกรวิวารศึกษา.....	47
พิธีสถาปนาศิษยาภิบาล	50

พิธีถวายตัวเพื่อออกไปทำงานของพระเจ้า.....	52
พิธีการก่อสร้างคริสตจักร	54
พิธีขุดดิน.....	54
พิธีวางศิลาหัวมุมอาคาร	54
พิธีถวายคริสตจักร แบบที่หนึ่ง	55
พิธีถวายคริสตจักร แบบที่สอง.....	59
พิธีถวายบ้านหลังใหม่ของศิษยาภิบาลหรือบ้านคริสเตียน	60

ผู้รับใช้พระเจ้า

ศิษยาภิบาลและผู้ปกครองเป็นผู้รับใช้พระเจ้าซึ่งมีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์และน่าเคารพ ไม่ว่าจะ เป็นพิธีถวายเด็กก็ดี หรือจะเป็นพิธีสมรสของคู่บ่าวสาวก็ดี หรือการประกอบพิธีศพคนชราที่ดี ความ รับผิดชอบอันใหญ่หลวงนี้จะต้องตกอยู่กับผู้รับใช้ของพระเจ้า หน้าที่บริสุทธ์อันสูงศักดิ์เช่นนี้เราจะ กระทำโดยเต็มความสามารถได้อย่างไร? นี่เป็นปัญหาของผู้รับใช้พระเจ้าซึ่งมีความศรัทธาในพระเจ้า ด้วยใจจริงจะต้องพิจารณา

ประการแรก ให้ศิษยาภิบาลได้พิจารณาตัวเองเสียก่อน อย่าให้ศิษยาภิบาลทำพิธีให้ เป็นกิจจำเป็นในตำแหน่งโดยปราศจากความเห็นอกเห็นใจ ไม่ว่าจะ เป็นพิธีอะไร ย่อมมีความหมายต่อผู้ ที่เกี่ยวข้อง คนที่มีส่วนในพิธีจะรู้สึกว่ามี ความหมายสำคัญต่อชีวิตของเขา ผู้ประกอบพิธีควรจะถือว่าทุก ๆ พิธีนั้นมีความสำคัญถ้าผู้ประกอบพิธีไม่สนใจขณะที่กำลังทำพิธีอยู่นั้นอาจจะ เป็นเหตุให้ผู้อื่นเห็นว่า พิธีนั้นไม่ศักดิ์สิทธิ์เป็น “เพียงพิธีประหลาดอย่างหนึ่งเท่านั้น”

ประการที่สอง ให้ศิษยาภิบาลระมัดระวังการแต่งกายให้สุภาพ และเหมาะสมกับประเพณีนิยม ของท้องถิ่นนั้น ๆ ศิษยาภิบาลไม่จำเป็นต้องสวมเสื้อผ้าที่มีราคาแพง แต่เสื้อผ้านั้นควรจะให้เรียบร้อย ถ้า เสื้อขาดก็ควรปะชุนให้ดี อย่าปล่อยให้ ความโอ้อวดหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตัว ของศิษยาภิบาลเป็นเหตุให้คน ฟังลืมความสำคัญของพระเจ้า ความสะอาดเป็นอันดับรองลงมาจากความบริสุทธิ์ ท่านทั้งหลายจงเป็น ภาชนะที่สะอาดของพระเจ้า นั้นมีความหมายอย่างกว้างขวาง แต่การขาดความสะอาดก็เป็นเรื่องที่จะ อภัยกันไม่ได้

ประการที่สาม ศิษยาภิบาลจะต้องสำรวจอิริยาบถของตน และเป็นผู้รู้จักกาลเทศะ กิริยาท่าทาง ของศิษยาภิบาลจะสะท้อนแสงให้คนเห็นความสำคัญของพิธีนั้น ผู้ปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้า ควร ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพระเจ้าจริง ๆ ความสงบอย่างมีคารวะย่อมเป็นเครื่องหมายของความเป็น สุภาพบุรุษ พิธีที่ไม่เรียบร้อยเป็นเหตุให้คนไม่เลื่อมใสพิธีนั้น การมาไม่ทันกำหนดเวลาประชุม การทำ ให้พิธีมีน้ำหนักรวด หรือการทำพิธียาวนานจนเกินไปย่อมเป็นการทำลายความศักดิ์สิทธิ์และเป็นรอย ดำงพร้อยของพิธีนั้น ๆ ศิษยาภิบาลควรแสดงกิริยาท่าทางซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดความเสียใจแก่คนอื่น ๆ ท่านที่เคารพ พระเจ้าทรงเรียกท่านให้มาเป็นศิษยาภิบาลที่ดีของพระองค์ จงรักษาตำแหน่งอันมีเกียรตินี้ ให้เหมาะสม

พิธีสมรส

คำนำ

พิธีแต่งงานควรจะทำให้มีสง่าและศักดิ์สิทธิ์เท่า ๆ กับทำพิธีศีลมหาสนิท คู่สมรสควรจะรู้สึกว่าเขาทั้งสอง กำลังมาทำ สัตย์สัญญาในการสมรสครั้งนี้เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ความสัมพันธ์ ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักรและกับสาวกของพระองค์ ในทำนองเดียวกันกับความสัมพันธ์ในการสมรส ซึ่งเป็นแบบฉบับอันดีเหตุฉะนั้นในสมัยนี้เมื่อมีการหย่าร้างกันมาก พิธีแต่งงานควรเป็นเครื่องผูกมัดคู่สมรสที่จะทำตามคำสั่งของพระเจ้าอย่างยิ่ง

ศิษยาภิบาลจะต้องหาหลักประกัน สวัสดิภาพให้แก่คู่สมรส และจัดต้องจำไว้เสมอว่า ข้อพระธรรมของพระเจ้าได้ห้ามบางคนไว้มิให้สมรสเช่นคนที่ฟ่องหย่าภรรยา หรือหย่าสามีมาแล้วหรือคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า ดังที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “อย่าเข้าเทียมแอกด้วยกันกับคนที่ไม่เชื่อ” การปฏิเสธด้วยความนุ่มนวลและมีไหวพริบไม่ยอมทำพิธีให้แก่คู่สมรสที่เห็นว่ายังไม่สมควรนั้นก็ควรต้องใช้ความฉลาด และถ้าหากว่าศิษยาภิบาลจะชี้แจงให้เหตุผลอย่างสุภาพก็จะมีโอกาสให้คำแนะนำตักเตือน ศิษยาภิบาลไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องประกอบ พิธีสมรสให้แก่บุคคลที่ไม่อยู่ในมาตรฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์

หมายเหตุ ผู้ประกอบพิธีสมรสในประเทศไทยพึงสังวรณให้จงหนักว่า กฎหมายของประเทศไทย ชายหญิง จะเป็นสามีภรรยากันถูกต้องตามกฎหมายนั้นจำเป็นต้องจดทะเบียนสมรสกันตามแบบของทางราชการ ซึ่งได้กำหนดไว้เท่านั้นจึงจะเป็นสามีภรรยากันได้ การประกอบพิธีทางศาสนาอย่างเดียวไม่ทำให้หญิงชายคู่นั้นเป็นสามีภรรยากันได้ ฉะนั้นศิษยาภิบาลควรจะแนะนำให้คู่สมรสไปจดทะเบียนสมรสก่อน แล้วจึงจะทำพิธีทางศาสนาให้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความยุ่งยากซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้

ศิษยาภิบาลควรจะปรึกษาหารือ กับคู่บ่าวสาวถึงเรื่องต่าง ๆ ก่อนทำพิธีแต่งงาน เช่น

- (ก) ความศักดิ์สิทธิ์ และข้อผูกพันจะต้องมีต่อไปอย่างไรภายหลังการแต่งงานแล้ว
- (ข) ความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงตัวเองทั้งสองฝ่ายให้เข้าระดับมาตรฐาน เพื่อให้การสมรสมีความสุขตลอดไป

(ค) สงวนชีวิตสมรสไว้ด้วยความรัก ด้วยความคิดไตร่ตรองให้รอบคอบ และให้เข้าใจชีวิตในเรื่องเพศและเชิงสวาท ด้วยกันทั้งสองฝ่าย

- (ง) เตรียมกายในด้านชีวิตสมรสโดยหารือกับแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เราไว้วางใจได้
- (จ) ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจของครอบครัวการใช้จ่ายในบ้าน การออมทรัพย์ และการถวายสิบลดสำหรับงานของพระเจ้า

(จ) คำแนะนำที่จะถวายตัวและถวายครอบครัวยุ่กับพระคริสต์ทั้งหมด ให้พระองค์เป็นเอกในจิตใจ บ้านและชีวิต และจัดให้มีการนมัสการประจำครอบครัว รู้จักรักษาวันของพระเจ้าไว้ให้บริสุทธิ์ และไปนมัสการพระเจ้าเป็นประจำ

นอกจากนั้นหากยังมีเรื่องใด ๆ ที่เหมาะสมกับชีวิตสมรสก็ควรนำมาบอกเล่า ซึ่งกันและกันโดยไม่รีบด่วน

พิธีแต่งงาน อย่างย่อ จะทำโดยศิษยาภิบาลพร้อมกับพยานสองหรือสามคนเท่านั้นก็ได้ หรือจะเป็นพิธีที่ทำต่อจากการนมัสการในคริสตจักรก็ได้ หรือถ้าอยากจะทำให้เป็นงานใหญ่จะทำพิธีในคริสตจักรหรือที่บ้านก็ได้ ซึ่งได้เตรียมงานไว้เรียบร้อยแล้ว และเชิญแขกผู้มีเกียรติมาในพิธีจะจัดให้มีการเลี้ยงอาหาร หรือน้ำชา และขนมก็แล้วแต่ความพอใจ ไม่จำเป็นเลยที่จะใช้จ่ายเงินมาก ในการเลี้ยงไม่ควรให้มีสุรา หมากพลู บุหรี่ ไว้ต้อนรับแขกอย่างเด็ดขาด ถึงแม้ว่าแขกผู้รับเชิญบางท่านจะมีได้เป็นคริสเตียน พิธีแต่งงานไม่ว่าจะเป็นงานใหญ่หรืองานเล็ก ความมุ่งหมายก็คือในการที่ทั้งสองคนได้มาร่วมสัมพันธ์กันด้วยความรัก และการปฏิบัติซึ่งกันและกันและต่อพระเจ้า

เป็นหน้าที่ของเจ้าสาว เจ้าบ่าว ผู้ปกครอง หรือเจ้าภาพที่ จะจัดการเลือกวันเวลาและสถานที่เกี่ยวกับงานสมรส ถ้าจัดเป็นพิธีใหญ่ควรจะปรึกษาแผนการและตกลงทุกสิ่งกับศิษยาภิบาลหรือศาสนาจารย์ ก่อนที่จะลงมือซ่อมทำพิธีแต่งงาน ทุกคนที่มีส่วนจะต้องรู้จักหน้าที่ของตนว่าจะต้องทำอะไรเมื่อซ่อมพิธีนี้ ขอนี้รวมทั้งคนร้องเพลง คนคิดหีบเพลง คนเชื้อเชิญแขกและคนที่พร้อมเดินขบวนเข้าพิธีกับเจ้าสาวด้วย

ขบวนเข้าพิธีอาจแตกต่างกันตามจำนวนคนที่ร่วมพิธีและสถานที่ ตามปกติศิษยาภิบาล เจ้าบ่าว และเพื่อนเจ้าบ่าวจะเดินออกมาจากห้องข้าง ๆ เเวที และมายืนอยู่หน้าเวที ผู้ประกอบพิธีจะยืนตรงกลาง เจ้าบ่าวและเพื่อนเจ้าบ่าวยืนทางเบื้องซ้ายมือของผู้ประกอบพิธี ทั้งสามคนหันหน้าไปทางผู้รับเชิญมาในงาน เพื่อนเจ้าสาวคนหนึ่งหรือสองคนเดินนำก่อน ต่อมาเด็กหญิงเดินช้า ๆ และโปรยดอกไม้ แล้วขบวนสุดท้ายก็คือเจ้าสาวเดินคล้องแขนซ้ายของบิดาหรือผู้ปกครองหรือเจ้าภาพ แล้วมาหยุดอยู่ตรงหน้าด้านขวามือของผู้ประกอบพิธี ผู้ที่มาก่อนให้ยืนห่างสุดและคนต่อ ๆ มากี่ยืนอยู่ใกล้ ผู้ประกอบพิธีตามลำดับจนในที่สุดเจ้าสาว และบิดาเจ้าสาวจะยืนอยู่ตรงหน้าผู้ประกอบพิธี แล้วเจ้าบ่าวเพื่อนเจ้าบ่าวหันหน้ายืนอยู่ข้างมือขวาเจ้าสาว

โดยธรรมเนียมทั่ว ๆ ไปแล้วขณะที่ขบวนนำเจ้าสาวเข้ามาในสถานที่ประกอบพิธี แขกผู้รับเชิญจะยืนขึ้นต้อนรับเป็นการให้เกียรติ จนถึงเจ้าสาวมายืนต่อหน้าผู้ประกอบพิธี แล้วแขกจะนั่งลงได้ เมื่อเสร็จพิธีแล้วเจ้าบ่าวและเจ้าสาวนำขบวนซึ่งติดตามด้วยเพื่อนเจ้าสาวและเพื่อนเจ้าบ่าว และเด็กหญิงโปรยดอกไม้เดินออกไปจากสถานที่ประกอบพิธี

เจ้าสาวโดยมาก มัก จะมาถึงสถานที่ทำพิธีสมรสล่าช้าผิดเวลาซึ่งเป็นการไม่สมควรเลยที่จะให้แขกผู้รับเชิญต้องมาคอย คู่สมรสและคณะควรมาถึงที่ทำพิธีให้ตรงเวลา

และขอแนะนำให้เจ้าภาพให้บอก แก่ช่างภาพว่า ไม่ควรถ่ายภาพขณะที่กำลังประกอบพิธีสมรส ช่างภาพอาจถ่ายภาพเวลาชบวนเดินเข้าหรือชบวนเดินออกเมื่อก่อนหรือหลังพิธีสมรส หากว่าจะถ่ายภาพขณะกำลังสวมแหวนหรือภาพใด ๆ ก็ให้ช่างภาพถ่ายหลังจากเสร็จพิธีแล้ว โดยแสดงท่าทางอย่างเดียวกับที่ทำในพิธีก็ได้

ผู้ประกอบพิธีควรเตรียมตัวที่จะกล่าวได้อย่างชัดเจนชัดคำและไม่ประหม่า ถ้ามีอะไรบกพร่องหรือคนใดลืมหน้าที่ ผู้ประกอบพิธีควรจะแก้ไขโดยพูด อย่างเสียงธรรมดา และดำเนินพิธีต่อไป

พิธีสมรสแบบที่หนึ่ง

เมื่อทุกสิ่งพร้อมแล้ว ผู้ประกอบพิธีจะกล่าวว่า “ขอให้เราอธิษฐาน” อธิษฐานสั้น ๆ เปิดประชุม “และบัดนี้นาย.... (ชื่อของเจ้าบ่าวในพระวาระของพระเจ้าคริสตัสสั่งสอนผู้เป็นสามีไว้ดังนี้ “สามีจงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างพระคริสต์ได้ทรงรักคริสตจักร และได้ทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักรนั้น เพื่อพระองค์จะได้คริสตจักรซึ่งมีสง่าราศี ไม่มีตำหนิรอยย่น หรือมลทินอื่น ๆ อย่างหนึ่งอย่างใดเลย แต่บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ เช่นนั้นแหละสามีควรรักภรรยาของตน”

“และนางสาว..... (ชื่อของเจ้าสาว) ในพระวาระของพระเจ้าก็ทรงสั่งสอนภรรยาไว้ด้วยเหมือนกันดังนี้ว่า

“ภรรยาจงยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีนั้นเป็นศีรษะของภรรยาเหมือน พระคริสต์เป็นศีรษะของคริสตจักร โดยที่พระองค์เป็นผู้ทรงช่วยร่างกายให้รอด คริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น”

“และสำหรับคู่สมรสทั้งสองคน พระคริสต์โอวาทได้ทรงสั่งสอนไว้ดังนี้ว่า “จงยอมฟังซึ่งกันและกันด้วยเกรงกลัวพระคริสต์”

“พระเจ้าทรงผูกพันกันด้วยการสมรสโดยใช้ชีวิตมนุษย์เป็นเครื่องพันธนาการ และเป็นศูนย์กลางของชีวิต เมื่อชายหญิงได้เลือกคู่ครองของตนแล้ว และมาถึงวาระที่เขาทั้งสองยินดีและเต็มใจที่จะประกาศการร่วมสัมพันธ์ไมตรีกันโดยเปิดเผยตลอดชีวิต เขาทั้งสองได้นำตนเองมาวางไว้ ณ แทนบูชาอันควรแก่การสักการะเฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และปรากฏตัวอยู่ต่อหน้ากันและกัน และต่อหน้าเพื่อนมนุษย์ การกระทำเช่นนี้คู่สมรสได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า และกำลังดำเนินไปตามวิถีทางที่จะนำไปถึงความสุข อันแท้จริงได้ทำานที่รัก การผูกพันซึ่งท่านทั้งสองกำลังจะประกอบขึ้น ณ บัดนี้ เป็นการผูกพันที่ใกล้ชิดสนิทสนมกันที่สุด และเป็นการผูกพันที่สุภาพอ่อนโยนที่สุด และเป็นสัมพันธภาพที่ก่อรากฐานขึ้นด้วยประสบการณ์ และด้วยความรักใคร่ของแต่ละฝ่าย

สำหรับบุคคลที่เชื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมเชื่อว่า การสมรสคือการผูกพันกันต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงสถาปนาการแต่งงานเพื่อให้มนุษย์มีความสุข และมีสวัสดิภาพ ถาวรอันแท้จริง

“พระวจนะของพระเจ้าสั่งสอนเราว่า “ความรักนั้นคือถนอมและกระทำคุณให้ความรักไม่ อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่จองหองไม่ได้กระทำสิ่งอันเป็นที่น่าอายกระดากไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียวไม่มี ใจหงุดหงิดไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ยินดีในการประพฤติดิ แต่มีความยินดีในการประพฤติชอบไม่และ ได้คู่เคียงความผิดของเขา และเชื่อในส่วนตัวของเขาอยู่เสมอและมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุก อย่าง ความรักนั้นจะสูญไปก็หาไม่ได้”

“ความสัมพันธ์ทางใจและกายด้วยอุดมคติอันสูงสุดเช่นนี้ไม่ใช่เป็นการผูกพัน ด้วยความหมาย ตื้น ๆ หรือไร้สติ แต่ควรจะเข้ามาอยู่ในความสัมพันธ์นี้ด้วยความเคารพ ด้วยการไตร่ตรองอย่างสุขุม รอบคอบและด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า บัดนี้ท่านทั้งสองก็กำลังเข้ามาอยู่ในความสัมพันธ์อย่างว่านี้ แล้ว

(ถ้าเจ้าสาวมีบิดาหรือผู้อาวุโสเป็นผู้พาตัวมาขอผู้ประกอบพิธีจะถามว่า)

“ใครเป็นผู้มอบนางสาว... (ชื่อและนามสกุลเจ้าสาว) ให้มาสมรสกับนาย.... (ชื่อและนามสกุล เจ้าบ่าว)”

แล้วบิดาของเจ้าสาวจะตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้มอบ” (หรือจะตอบว่า “มารดาของเขาและข้าพเจ้า เป็นผู้มอบ”) แล้วบิดาหรือผู้ปกครองอาวุโสที่จง เจ้าสาวมาจะจับมือ ของเจ้าสาววางลงในมือเจ้าบ่าว แล้วกลับไปนั่งลง ณ ที่นั่งของตน ผู้ประกอบพิธีจะพูดต่อไปว่า

“เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงพิพจน์นครพิพจน์กรรม และต่อหน้าผู้มาเป็นสักขีพยานใน ที่นี้ว่า นาย... (ชื่อและนามสกุล เจ้าบ่าว) จะรับนางสาว (ชื่อและนามสกุลเจ้าสาว) ไว้เป็นภรรยาของ ท่านหรือ? ท่านจะรักเขา และเล้าโลมใจเขา ให้เกียรติแก่เขา และจะพิทักษ์รักษาเขาไม่ว่ายามสุขหรือยาม ทุกข์ โดยสัญญาว่าจะสงวนหญิงนี้ไว้ในพันธสัญญาที่บริสุทธิ์ และจะเลิกสัญญาไม่ได้จนกว่าพระเยซู คริสต์จะเสด็จกลับมา หรือจนกว่าพระเจ้าจะทรงแยกท่านทั้งสองด้วยความตาย

“ท่านสัญญาอย่างนี้หรือ?” เจ้าบ่าวจะตอบว่า “ข้าพเจ้าขอสัญญาอย่างนั้น”

“เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงพิพจน์นครและพิพจน์กรรม และต่อหน้าผู้มาเป็นสักขีพยาน ในที่นี้ว่า นางสาว.... (ชื่อและนามสกุลเจ้าสาว) จะรับนาย.... (ชื่อและนามสกุลเจ้าบ่าว) ไว้เป็นสามีของ ท่านหรือ? ท่านจะรักเขา และเล้าโลมใจเขา ให้เกียรติแก่เขา และจะพิทักษ์รักษาเขาไม่ว่ายามสุขหรือยาม สุขหรือยามทุกข์ โดยสัญญาว่าจะสงวนชายนี้ไว้ในพันธสัญญาที่บริสุทธิ์ และจะเลิกสัญญาไม่ได้ จนกว่าพระเยซูคริสตจะเสด็จกลับมา หรือจนกว่าพระเจ้าจะทรงแยกท่านทั้งสองด้วยความตาย

“ท่านสัญญาอย่างนี้หรือ?” เจ้าสาวจะตอบว่า “ข้าพเจ้าขอสัญญาว่าเช่นนั้น?”

เจ้าบ่าวจะหันหน้าไปทางเจ้าสาว และจับมือขวาของเจ้าสาวไว้ และพูดดังนี้ (โดยว่าตามคำพูดของผู้ประกอบพิธี) “ข้าพเจ้านาย..... (ชื่อและนามสกุลเจ้าบ่าว) ขอรับ นางสาว(ชื่อและนามสกุลเจ้าสาว) ไว้เป็นภรรยาของข้าพเจ้า และสัญญาว่า จะรักใคร่ผูกพันเธอ อย่างสิ้นสุดดวงใจ และจะพิทักษ์รักษาเธอ ด้วยทรัพย์สมบัติทั้งหมด ซึ่งเป็นส่วนของข้าพเจ้าข้าพเจ้าจะให้เกียรติทั้งหมดแก่เธอ และจะร่วมส่วน พระมหากษัตริย์คุณ ของพระเจ้า”

เจ้าสาวหันหน้ามาทางเจ้าบ่าวและจับมือขวา ของเขาและจะพูด “ข้าพเจ้านางสาว.... (ชื่อ นามสกุลเจ้าสาว) ขอรับนาย.... (ชื่อและนามสกุลเจ้าบ่าว) ไว้เป็นสามีของข้าพเจ้า คุณจะไปที่ไหน ข้าพเจ้าจะขอติดตามคุณ ไปที่นั่นคุณพักอยู่ ณ ที่ใด ข้าพเจ้าจะพักกับคุณที่นั่นญาติของคุณ จะเป็นญาติของข้าพเจ้า และพระเจ้าของคุณ จะเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าด้วย”

ถ้ามีแหวนผู้ประกอบพิธีจะพูดว่า

“เพื่อเป็นเครื่องหมาย ของสัมพันธไมตรีอันสำคัญครั้งนี้ ท่านจะให้และจะได้รับแหวนแต่งงาน”

ตอนนี้เจ้าบ่าว และเจ้าสาว จะสวมแหวนให้กันและกัน เพื่อนเจ้าบ่าว จะต้องเตรียมแหวนยื่นให้เจ้าบ่าว แล้วเจ้าบ่าวจะสวมแหวนที่นิ้วนางมือซ้ายเจ้าสาว ถ้าเจ้าสาวจะให้แหวน เพื่อนเจ้าสาวจะยื่นแหวนให้แก่เจ้าสาว แล้วเจ้าสาวจะสวมที่นิ้วนางมือซ้ายของเจ้าบ่าว

ผู้ประกอบพิธี “แหวนนี้เป็นวงกลมต่อกันสนิท ไม่มีที่สิ้นสุด และทองคำเป็นธาตุบริสุทธิ์ทั้งเป็นวัตถุทนทาน ด้วยลักษณะเหล่านี้ แหวนทองคำจึงเป็นเครื่องหมาย แสดงถึงความยืนยาวนานของความรักที่จะทำลายให้สูญเสียชีวิตไม่ได้นี้เป็นพันธะแห่งความเชื่อของบุคคลทั้งสองซึ่งได้ให้สัญญาแก่กันทั้งสองฝ่าย โดยการให้และการรับแหวนจากกันและกัน เครื่องหมายเหล่านี้แสดงถึงความบริสุทธิ์ และเป็นการพลีและเสียสละอย่างไม่มีวันสิ้นสุด เครื่องหมายแห่งการสมรสนี้จะเป็นตราประทับดวงใจของท่านทั้งสองตลอดกาลนาน ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเป็นนิรันดร์เทอญ

“ให้เราร่วมมือกันอธิษฐานถวายตัว”

คู่สมรสจะคุกเข่าลง ขณะที่กำลังคุกเข่าอยู่นั้นที่ประชุมจะร้องเพลงสักหนึ่งบท หรือจะร้องเพลงพิเศษก็ได้ แล้วอธิษฐาน

“ตามที่ท่านนาย..... (ออกชื่อเจ้าบ่าว) และท่านนางสาว.... (ออกชื่อเจ้าสาว) ได้ตกลงสมรสกัน ในพิธีบริสุทธิ์นี้ ซึ่งพระเจ้าและแขกผู้มีเกียรติเป็นพยาน ณ ที่นี้ โดยอาศัยอำนาจที่ได้รับจากองค์พระเจ้าเป็นเจ้าของ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ บัดนี้ข้าพเจ้าขอประกาศว่า ท่านทั้งสองเป็นสามีภรรยากันแล้ว และได้ผูกพันกันด้วยพิธีสมรสอันบริสุทธิ์เมื่อพระเจ้าได้ทรงทำให้สองคนนี้ผูกพันกัน และกัน อย่าให้มนุษย์ใดบังอาจแยกเขาออกจากกัน”

แล้วเจ้าบ่าวเจ้าสาวลุกขึ้น

“ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ท่านทั้งสองจงร่วมกันเดินไปตามวิถีของชีวิตอย่างเคียงบ่าเคียงไหล่จงให้ความรัก เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในการเกี่ยวข้องกับภาระงานของท่านทุกด้าน และจงให้แหวนซึ่งท่านสวมไว้แก่กันและกันนั้นเป็นเครื่องหมายว่านี่แหละคือสัญญาแห่งความรักและความสุขที่ไม่รู้จักสิ้นสุด ขอให้พระคริสต์ทรงเป็นประมุขในครอบครัวของท่านทั้งสอง และอัญเชิญ พระเยซูคริสต์ให้ทรงเป็นผู้รับเชิญประจำบ้านของท่านเสมอในเมื่อท่านนั่งลงรับประทานอาหาร จงให้พระเยซูคริสต์ผู้ร่วมฟังการสนทนาของท่านทุกครั้ง และขอให้พระพรหลั่งไหลลงมาจากสวรรค์เบื้องบน และประสิทธิ์ประสาทพรให้ครอบครัวใหม่ของท่านเพิ่มพูนทวีความสุข ความเจริญ จนหัวใจของท่านจะเปี่ยมล้นไปด้วยพระพรแห่งพระคุณ และความรักของพระองค์ ซึ่งคลบคลานให้การสมรสของท่านมีความผาสุกตลอดไป

“ขอพระเจ้าจง อวยพรท่านและปกป้องรักษาท่าน ขอให้พระพักตร์ของพระองค์ทรงส่องสว่างในชีวิตของท่านและแสดงพระมหากุณาธิคุณแก่ท่าน ขอให้พระเจ้าทรงทอดพระเนตรดูท่าน และประทานความสันติสุขแก่ท่านข้าพเจ้าขอสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระบิดาพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ อาเมน”

ตอนนี้เป็นจังหวะที่ศิษยาภิบาลจะเสนอให้ที่ประชุมรับทราบโดย ขนาน นามใหม่ของกลุ่มสมรสว่า “ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านรู้จักนาย.....และนาง..... (นามสกุลของเจ้าบ่าว) ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป สวัสดิ์”

เสร็จพิธีแล้ว ให้เจ้าบ่าวเจ้าสาวเดินออกไปคอยอยู่ ณ ที่สมควรเพื่อต้อนรับการแสดงความยินดีจากผู้มาในงาน

พิธีสมรสแบบที่สอง

“พระเยซูคริสต์พร้อมกับมารดาของพระองค์ และอัครสาวกได้ร่วมความยินดีรับเชิญไปในงานสมรสของบ่าวสาวคู่หนึ่ง และได้ไปเป็นพยานและร่วมความชื่นชมยินดีในงานนั้น พระเยซูได้ทรงกระทำการอัศจรรย์ครั้งแรก เพื่อช่วยให้งาน สมรส ครั้งนั้น สนุกสนานครึกครื้น ยิ่งขึ้นและทำให้เจ้าภาพได้รับเกียรติอย่างสูง ในทำนองเดียวกัน เราพากันมาชุมนุมในที่นี้เพื่อเป็นสักขีพยานของกลุ่มสมรส ซึ่งจะทำการปฏิญาณและทำสัตย์สัญญาระหว่างนาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) และนางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) เพื่อจะมีหุ้นส่วนในความสุขของการสมรสครั้งนี้ เราขอแสดงความยินดีในการมงคลสมรสครั้งนี้ ด้วยคำอธิษฐานและไม่ตรีจิตของคริสเตียน

“ท่านนาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) และท่านนางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) บัดนี้ได้เข้ามาผูกพันกันโดยร่วมพิธีสมรส ซึ่งเป็นพิธีแรกและเป็นพิธีที่เก่าแก่ที่สุดของโลก พิธีสมรสนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสถาปนาขึ้นเอง และทรงประกอบพิธีสมรส ครั้งแรก ด้วยพระองค์เองทั้งนี้หวังว่าท่านทั้งสองที่เป็น คู่

สมรสวันนี้พึงสำนึกได้ว่า พิธีสมรสที่ท่านกำลังเข้าร่วมผูกพันอยู่นี้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพียงไร แม้ว่ามนุษย์จะพากันเหลวไหลหลงระทำผิดทำบาป แต่สารของพิธีสมรสนี้หาได้เล็กล้ม หรือเหลวไหลแต่ประการใดไม่ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงอวยพระพรการสมรสครั้งปฐมกาลนั้นอย่างไร พระองค์จะอวยพระพรการสมรสครั้งต่อมาอย่างนั้น เช่นกันท่านจะประสบการเล้าโลมใจและความสุขในชีวิตสมรสของท่าน หากว่าท่านจะรับพระพรนั้นเข้ามาไว้ในดวงใจของท่าน ด้วยความอ่อนโยน ด้วยการใช้ความคิด ความอดทน ความเมตตากรุณาความระมัดระวังหลาย ๆ อย่าง ซึ่งท่านสามารถเสียสละให้กันและกันได้ และบัดนี้ข้าพเจ้าขอกำชับท่านให้ระลึกอยู่เสมอว่า การเสียสละพลิตนเองให้ แก่กันและกันนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งนักซึ่งพระเจ้าทรงหวังอยู่เสมอว่า ท่านจะอุทิศตัวของท่านให้แก่กันและกันตลอดเวลา

“และบัดนี้นาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) พระคริสต์โอวาทได้ทรงสอนไว้ดังนี้ว่า

“สามีจงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างพระคริสต์ได้ทรงรักคริสตจักรด้วย และได้ทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักรนั้น เพื่อพระองค์จะได้คริสตจักรซึ่งมีสง่าราศี ไม่มีตำหนิรอยขุ่นหรือมลทินอื่น ๆ อย่างหนึ่งอย่างใดเลยแต่บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ เช่นนั้นแหละสามีควรจะรักภรรยาของตน”

“และนางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) พระคริสต์โอวาทก็สอนภรรยาไว้ดังนี้ว่า

“ภรรยาจงยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีนั้นเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์เป็นศีรษะของคริสตจักร โดยที่พระองค์เป็นผู้ทรงช่วย (คริสตจักรคือ) ร่างกาย (ของพระองค์) ให้รอด แต่คริสตจักรยอมฟังพระคริสต์นั้นใด ภรรยาควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น”

และทั้งสามีภรรยา พระธรรมโอวาทของพระเจ้าก็ได้ทรงสอนไว้ดังนี้ว่า

“จงยอมฟังซึ่งกันและกันด้วยเกรงกลัวพระคริสต์

“นาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) ท่านจะรับนางสาว.....(ชื่อเจ้าสาว) ไว้เป็นภรรยาของท่าน และสัญญาว่าจะรักษาเลี้ยงดูทะนุถนอม และจะให้ความอารักขาแก่เขา ทั้งสัญญาว่าจะเป็นที่ซื่อสัตย์สุจริตจนตลอดชีวิตของท่านทั้งสองอย่างนั้นหรือ?”

เจ้าบ่าวตอบว่า “ข้าพเจ้าขอสัญญาเช่นนั้น”

“นางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ท่านสัญญาว่าจะรับนาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) ไว้เป็นสามีของท่าน และสัญญาว่าจะรักเขา ให้เกียรติแก่เขา เชื้อฟังเขา และจะเป็นภรรยาที่ซื่อสัตย์สุจริตของเขาจนตลอดชีวิตของท่านทั้งสองอย่างนั้นหรือ?”

เจ้าสาวตอบว่า “ข้าพเจ้าขอสัญญาเช่นนั้น”

“ใครเป็นผู้มอบหญิงให้สมรสแก่ชายผู้นี้?”

บิดาของเจ้าสาวหรือผู้ปกครองหรือเจ้าภาพจะตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้มอบ” แล้วจับมือเจ้าสาวไปวางไว้ในมือขวาเจ้าบ่าว บิดาเจ้าสาวจะกลับไปนั่ง ณ ที่ที่ได้กำหนดไว้

ให้เจ้าบ่าวหันหน้าไปทางเจ้าสาว และจับมือขวาของเจ้าสาวไว้ แล้วพูดตามมีผู้ประกอบพิธีกล่าวนำ “ข้าพเจ้านาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) ขอรับนางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ไว้เป็นภรรยาของข้าพเจ้า และตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าจะรับและรักษาหญิงนี้ไว้ ไม่ว่าจะดิ้นหรือเลวลง ไม่ว่าจะสุขสบายหรือเจ็บป่วย ไม่ว่าจะยากจนลง หรือร่ำรวยขึ้น ข้าพเจ้าจะรักเขาและจะถนอมเขาไว้ในดวงใจ ด้วยความรักใคร่จนกว่าความตาย จะมาแยกเราทั้งสอง ข้าพเจ้าขอปฏิญาณและสัญญา ข้อความเหล่านี้ ตามบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

แล้วให้เจ้าสาวหันหน้าไปทางเจ้าบ่าว และจับมือขวาของเจ้าบ่าวไว้ แล้วพูดตามถ้อยคำ ของผู้ประกอบพิธีจะกล่าวนำว่า

“ข้าพเจ้านางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ขอรับนาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) ไว้เป็นสามีของข้าพเจ้า และตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าจะรับ และรักษาชายนี้ไว้ ไม่ว่าจะดิ้น หรือเลวลง ไม่ว่าจะสุขสบาย หรือเจ็บป่วย ไม่ว่าจะยากจนลง หรือร่ำรวยขึ้น ข้าพเจ้าจะรักเขาและจะถนอมเขา ไว้ในดวงใจ ด้วยความรักใคร่จะเชื่อฟังเขา จนกว่าความตาย จะมาแยกเราทั้งสอง ข้าพเจ้าขอปฏิญาณและสัญญา ข้อความเหล่านี้ ตามบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า” ผู้ประกอบพิธีจะถามว่า “นาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) ท่านมีอะไรเป็นเครื่องหมายสำหรับคำมั่นสัญญาของท่านครั้งนี้?”

เจ้าบ่าวตอบว่า “ข้าพเจ้ามีแหวน” เพื่อนเจ้าบ่าวจะมอบแหวนให้ผู้ประกอบพิธี

ผู้ประกอบพิธีชูแหวนขึ้นแล้วกล่าวว่า “แหวนนี้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ เป็นของมีราคาและประเสริฐ ดังนั้นจงให้ความรักของท่านทั้งสองมีความบริสุทธิ์ทั้งยังยืนอยู่ตลอดไป”

ผู้ประกอบพิธียื่นแหวนให้เจ้าบ่าว ๆ สวมนิ้วนางมือซ้ายของเจ้าสาว แล้วผู้ประกอบพิธีพูดกับเจ้าสาวว่า “นางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ท่านมีอะไรเป็นเครื่องหมายสำหรับคำมั่นสัญญาของท่านครั้งนี้”

เจ้าสาวตอบว่า “ข้าพเจ้ามีแหวน” เพื่อนของเจ้าสาวยื่นแหวนให้แก่ผู้ประกอบพิธี

แล้วผู้ประกอบพิธียื่นแหวนให้เจ้าสาว ตั้งว่า “จงสวมแหวนนี้ที่นิ้วนางมือซ้ายของเจ้าบ่าว” แล้วกล่าวว่า “แหวนวงนี้ทำเป็นวงกลมหารอต่อประสานกันไม่ได้ เป็นสัญลักษณ์ของการไม่มีวันสิ้นสุด ดังนั้นขอให้ความรักของท่านทั้งสองมีอายุยืนนาน ไม่รู้จักสิ้นสุดเหมือนกัน

“แหวนนี้เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และเป็นการเสียดละโดยไม่รู้จักสิ้นสุด จงให้คำมั่นสัญญาของทั้งสองฝ่ายนี้ถาวร สมกับเครื่องหมายที่ท่านทั้งสองได้มอบไว้ต่อกัน

“ให้เราร่วมใจกันอธิษฐาน”

เมื่ออธิษฐานจบ แล้วผู้ประกอบพิธี จับมือขวาของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวประสานกัน แล้วผู้ประกอบพิธีวางมือบนมือของเจ้าบ่าวและเจ้าสาว แล้วกล่าวว่า

“ตามที่ท่านทั้งสองได้ปลงใจร่วมกันทำสัตย์ปฏิญาณในการสมรสอันบริสุทธิ์นี้ และได้ให้คำมั่นสัญญาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และต่อหน้าประจักษ์พยานของบรรดาญาติมิตร ของท่านทั้งสอง พร้อมทั้งมีเครื่องหมายคือแหวนเป็นสัญลักษณ์แห่งคำมั่นสัญญาต่อกัน ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้รับใช้พระเจ้าโดยทำหน้าที่ประกาศสั่งสอนพระวาระของพระองค์เจ้า ข้าพเจ้าขอประกาศว่า ท่านทั้งสองเป็นสามีภรรยาด้วยการสมรสกันถูกต้องตามบทบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเมื่อพระเจ้าทรง กระทำให้เขาทั้งสองผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ผู้ใดบังอาจแยกเขาออกจากกันเลย”

ผู้ประกอบพิธีอธิษฐานขอพระพรปิดพิธีสมรสหลังจากนั้นให้ผู้ประกอบพิธี แนะนำให้ที่ประชุมรับทราบและแสดงความยินดีกับ นาย..... และ นาง..... (นามสกุลของเจ้าบ่าว)

พิธีสมรสแบบที่สาม

“องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ซึ่งมนุษย์ผู้นั้นจะอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ เราจะสร้างขึ้นอีกคนหนึ่งให้เป็นคู่เคียงเหมาะกับเขา เพราะเหตุนั้นผู้ชายจึงจะละบิดามารดา ของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อหนังอันเดียวกัน”

“คนใดที่ได้ภรรยาก็ได้ของที่ดี และเขาจะได้รับการ ปรอดปรานจากพระเจ้า”

“ใครจะได้พบสตรีที่เป็นแม่เรือนดี เพราะว่าค่าของนางนั้นล้ำกว่าทับทิมอีก สตรีนั้นเป็นที่ไว้วางใจของสามี และสามีของเขาจะไม่ขาดกำไรเลยตลอดอายุของนาง นางจะทำให้เกิดคุณงามความดีแก่สามี และไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย”

“การสมรสเป็นวาระที่นำความชื่นชมยินดีมาให้เสมอ และเรายินดีมากขึ้นในเมื่อพระเยซูเสด็จมาประทับและทรงอวยพระพร และพระเจ้าได้ประทานเกียรติยศและสง่าราศีแก่พิธีนี้เพราะว่าพระเจ้าทรงมุ่งหมายที่จะประทานพระพร และความสุขมาสู่ชีวิตของท่าน ฉะนั้นให้เราอัญเชิญพระองค์ เข้ามาประทับและเป็นประธานในที่นี้เพื่อทรงเป็นพยานและทรงอวยพระพรให้คำมั่นสัญญาของท่านสัมฤทธิ์ผลต่อหน้าที่ประชุมนี้ด้วย

“ให้เราอธิษฐาน” อธิษฐานเปิดพิธีแต่เพียงย่อ ๆ

ผู้ประกอบพิธีจะถามว่า “ใครเป็นผู้มอบนางสาว.... (ชื่อเจ้าสาว) ให้สมรสกับ นาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว)”

บิดาของเจ้าสาวหรือผู้แทนจะตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้มอบ” (หรือจะพูดว่า “มารดาของเขาและข้าพเจ้าเป็นผู้มอบ”) แล้วบิดาของเจ้าสาวจะไปยัง ณ ที่นั่งของตนตามที่จัดไว้

ผู้ประกอบพิธีจะถามว่า “นาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) ท่านจะรับนางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ไว้เป็นภรรยาของท่านหรือไม่? ท่านสัญญาหรือว่าท่าน จะรัก และให้เกียรติแก่หญิงนี้และจะอารักขาเขาไปตลอดภยัน จะทะนุถนอมเขาไว้ด้วยความรัก จะเป็นผู้เล้าโลมใจเขา และจะรับเขาไว้ไม่ว่าร่ำรวยหรือยากจน ไม่ว่าจะดีหรือเลว ไม่ว่าจะสุขสบายหรือเจ็บป่วย จะรับและพิทักษ์รักษาไว้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และจะผูกสมักรักใคร่กับหญิงนี้แต่ผู้เดียวจนวันตายท่านสัญญาอย่างนั้นหรือไม่?”

เจ้าบ่าวจะตอบว่า “ข้าพเจ้าขอสัญญาอย่างนั้น”

แล้วผู้ประกอบพิธีจะพูดกับเจ้าสาวว่า “นางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ท่านจะรับนาย (ชื่อเจ้าบ่าว) ไว้เป็นสามีของท่านหรือไม่? ท่านสัญญาว่าท่านจะรักเขา จะให้เกียรติแก่เขา และจะเชื่อฟังเขา จะทะนุถนอมเขาด้วยความรัก และจะเล้าโลมจิตใจเขา และจะสมักรักใคร่อยู่กับเขา ไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน ไม่ว่าจะดีหรือเลว ไม่ว่าจะสุขสบายหรือเจ็บป่วย ท่านสัญญาจะผูกสมักรักใคร่ อยู่กับเขาจนวันตาย ท่านสัญญาอย่างนั้นหรือไม่?”

เจ้าสาวจะตอบว่า “ข้าพเจ้าขอสัญญาอย่างนั้น”

ผู้ประกอบพิธีจะถามว่า “ท่านมีอะไรเป็นเครื่องหมายแห่งคำสัญญาของท่าน?”

เจ้าบ่าวตอบว่า “ข้าพเจ้ามีแหวนวงนี้” เพื่อนเจ้าบ่าว จะยื่นแหวนให้เจ้าบ่าว ๆ จึงมอบให้ผู้ประกอบพิธี ๆ จะกล่าวดังนี้

“นางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ท่านยินดีและเต็มใจรับแหวนวงนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความรัก ที่ท่านไว้วางใจด้วยความจริงใจหรือไม่?”

เจ้าสาวตอบว่า “ข้าพเจ้ายินดีรับ” ผู้ประกอบพิธีจะพูดว่า “แหวนวงนี้เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ และมีค่า วงกลมเป็นสัญลักษณ์ของความบริบูรณ์ และเป็นเครื่องหมายของความถาวรนิรันดร ทองคำประเสริฐขึ้นนี้เป็นเสมือนบทพิสุจน์ ความรักของท่านว่าเป็นความจริงที่บริสุทธิ์สะอาดจริง ๆ แหวนนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความรักและความเข้าใจไว้วางใจ ที่เหมาะสมกับท่านจริง ๆ ซึ่งท่านได้มอบให้แก่กันและกันไว้ เมื่อการทดสอบมาถึงจะเหมือนไฟที่เผาทองคำบริสุทธิ์ ฉะนั้นจงให้ความรักของท่านมั่นคงเหมือนกับทองคำทนไฟ จนกระทั่งความตายเท่านั้นที่จะมาแยกตัวท่านทั้งสองออกจากกัน”

ผู้ประกอบพิธี มอบแหวนให้เจ้าบ่าวและสั่งว่า “จงสวมแหวนนี้ที่นิ้วนางมือซ้ายของเจ้าสาวและพูดตามข้าพเจ้าดังนี้ว่า “ข้าพเจ้านาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) ขอมอบแหวนวงนี้ให้แก่นางสาว (ชื่อเจ้าสาว) เพื่อเป็นสักขีพยานว่า ข้าพเจ้าจะรัก และถนอมเธอไว้เสมอด้วยความจริงใจจริง”

(ถ้าเจ้าสาวมีแหวนให้เจ้าบ่าว ผู้ประกอบพิธีก็จะถามเจ้าสาวตามทำนองเดียวกับเจ้าบ่าวว่า “ท่านมีอะไรเป็นเครื่องหมายความรักแห่งการสมรสของท่านวันนี้”

เจ้าสาวตอบว่า “ข้าพเจ้ามีแหวน”

เพื่อนเจ้าสาวจะยื่นแหวนให้เจ้าสาว แล้วเจ้าสาวยื่นให้ผู้ประกอบพิธี และผู้ประกอบพิธีมอบแหวนให้เจ้าสาวและสั่งว่า “จงสวมแหวนนี้ที่นิ้วนางมือซ้ายของเจ้าบ่าว และพูดตามข้าพเจ้าดังนี้ว่า “ข้าพเจ้านางสาว..... (ชื่อเจ้าสาว) ขอมอบแหวนวงนี้ให้แก่นาย..... (ชื่อเจ้าบ่าว) เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความผูกพัน ของเราทั้งสองตลอดกาล”

ครั้นแล้วผู้ประกอบพิธีจะจับมือขวาของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวประสานกันและกล่าวดังนี้ “ตามที่ท่านทั้งสองต่างร่วมใจกันให้คำมั่นและปฏิญาณสัตย์ญาต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าที่ประชุมนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้พระเจ้าขอประกาศว่า ท่านทั้งสองเป็นสามีภรรยา กันถูกต้องในพระนามพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ใดที่พระเจ้าทรงกระทำให้ผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์บังอาจแยกเขาออกจากกัน

“ให้เราร่วมใจกันอธิษฐาน ทั้งเจ้าบ่าวและเจ้าสาวคุกเข่าลงเพื่อรับพระพรจากพระเจ้า เมื่ออธิษฐานเสร็จแล้วให้คู่สมรสลุกขึ้นแล้วผู้ประกอบพิธีกล่าวว่า “นาย..... และนาง.... พระเจ้าขออวยพระพรแก่ท่านและปกป้องรักษาท่าน พระเจ้าจงกระทำให้พระพักตร์ของพระองค์ส่องสว่างแก่ท่าน และทรงพระกรุณาโปรดแก่ท่าน พระเจ้าจงยกพระพักตร์ของพระองค์ขึ้นเหนือท่านและประทานความสุขสำราญแก่ท่าน เอเมน”

เป็นการเสร็จพิธี แล้วเจ้าบ่าวเจ้าสาวเดินออกไปรออยู่ ณ ที่สมควรเพื่อต้อนรับการแสดงความยินดีจากผู้ที่มาในงาน

พิธีฝังศพ

คำนำ

เมื่อความตายได้เข้ามาคุกคามครอบครัวคริสเตียน จึงเป็นโอกาสที่ดีที่สุดที่ศิษยาภิบาลจะช่วยเหลือสมาชิกได้มาก ในยามที่เขาได้รับความทุกข์โศกเศร้า และความตายได้เข้ามาคุกคามครอบครัวของเขา ไม่มีเวลาใดที่คริสตสมาชิกจะต้องพึ่งพาอาศัยศิษยาภิบาลเท่ากับเวลานี้ และไม่มีครั้งใดที่จิตใจของสมาชิกจะเปิดกว้างออกต้อนรับความช่วยเหลือจากศิษยาภิบาลของเขาเท่าเวลานี้ ความรักและการเล้าโลมจิตใจในยามทุกข์ที่ศิษยาภิบาลแสดงจะตรึงจิตใจของสมาชิกอยู่เป็นเวลานาน โดยมากศิษยาภิบาลจะทราบข่าวเมื่อสมาชิกป่วยหนัก และควรจะอยู่ใกล้คนป่วยในยามที่ใกล้ความตาย เมื่อคนใดถึงแก่ความตายศิษยาภิบาลควรจะไปร่วม ความทุกข์โศกกับครอบครัวนั้น โดยเร็วที่สุด เพื่อนำพระพรของพระเจ้าให้แก่ครอบครัวนั้น

ในวาระที่เหมาะสมศิษยาภิบาลควรเสนอการช่วยเหลือในเรื่องจัดการฝังศพร่วมมือกับเจ้าภาพ ควรจะให้คำแนะนำแก่ครอบครัวนั้นถึงระเบียบการที่กระทำก่อนฝังศพ ทั้งพิธีฝังศพและหลังพิธีฝังศพ ด้วยตามแบบคริสเตียน สมาชิกของคริสตจักรควรจะไปปลอบโยน และช่วยเหลือตามโอกาสและความสามารถของตน และไปร่วมในพิธีฝังศพ เพื่อเป็นพยานแก่เพื่อนบ้านที่ไม่เป็นคริสเตียน

การแต่งกายของศิษยาภิบาลควรให้เหมาะสมกับงานศพ ทั้งกิริยาและวาจา ศิษยาภิบาลควรรู้สึกอิสระที่จะกล่าวถึงชีวิตของผู้ตาย และการเกี่ยวข้องกับคริสตจักรและเกี่ยวข้องกับประชาชนหรือไม่ ถ้าเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมอำนวยให้พูดเช่นนั้น ไม่มีความจำเป็นใด ๆ เลยที่จะพูดเสริมหรือต่อเติมชีวประวัติของผู้ตายคำเทศนาในงานศพจะต้องสั้นและเข้าใจได้ง่ายบรรจุข้อความที่ช่วยบรรเทาทุกข์ และมีข้อความที่ช่วยคนบาปให้รอดพ้นบาป และกล่าวถึงความหวังอันรุ่งโรจน์ของทุกคนที่มีความเชื่อในพระคริสต์ อย่าแสดงความเห็นเกี่ยวกับหลักคำสอนในศาสนาคริสต์ และอย่าพูดข้อความอันใดซึ่งมิให้พระวิญญาณทรงกระทำงานในจิตใจของผู้ฟัง

พิธีที่หลุมฝังศพในสุสาน ควรทำให้สั้นหลังจากพระพรปิดการประชุม ณ หลุมฝังศพแล้ว ศิษยาภิบาลควรแสดงคารวะแก่ครอบครัวของผู้ตายที่กำลังทุกข์โศก และควรจะไปเยี่ยมด้วยถ้อยคำที่หนุนใจ และเล้าโลมใจคนเหล่านั้นที่กำลังโศกเศร้า จงสัญญาว่าจะไปเยี่ยมที่บ้าน ภายในวันหนึ่งหรือสองวัน และจงทำตามที่สัญญานั้นเสมอ

ถ้าคริสตจักรมีวารสารประจำสัปดาห์ ก็ควรลงข่าวแสดงความเสียใจ มีบ่อยครั้งที่ทางคริสตจักรจะจัดให้มีการร้องเพลงระลึกถึงผู้ตายจากบทเพลงที่ผู้ตายชอบร้องเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ การร้องเพลง

เช่นนี้จัดให้มีในอาทิตย์แรกถัดจากวันฝังศพเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้เป็นการตรงตราความเห็นอกเห็นใจของคริสเตียนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และทำให้ความรักในคริสตจักรเพิ่มพูนและอบอุ่นยิ่งขึ้น

ระเบียบวาระพิธีฝังศพ

พิธีฝังศพไม่ควรขาดการเล่าโลมใจ และความหวังใจในระเบียบการประชุมนั้น อันดับต่อไปนี้เป็นข้อความที่ขอแนะนำเพื่อประโยชน์แก่ศิษยาภิบาล รายการที่บรรจุในวงเล็บอาจเว้นเสียไม่ต้องปฏิบัติตามก็ได้ หรือจะทำก็ได้สุดแล้วแต่มีเหตุผลที่เหมาะสม

ระเบียบวาระที่แนะนำให้ใช้

เพลงนำก่อนประชุมหรือที่ประชุมจะร้องเพลง

อ่านพระคัมภีร์เป็นข้อ ๆ เปิดประชุม

อธิษฐานเปิดการประชุม

เพลงพิเศษ (ถ้ามี)

(ข่าวมรณกรรมและประวัติของผู้ตาย)

อ่านพระธรรมในเรื่องที่จะเทศนา

อธิษฐาน

เพลงพิเศษ (ถ้ามี)

เทศนา

ขอพระพรปิดประชุม

เพลงปิดประชุม

คำแนะนำสำหรับเตรียมพิธีฝังศพ

ข้อพระธรรมสำหรับเปิดประชุม

จงใช้ความคิดพิจารณาเลือกข้อพระธรรมอย่างระมัดระวังให้เหมาะสมกับใจของผู้กำลังทุกข์ โศกเศร้าศิษยาภิบาลอาจใช้ข้อพระธรรมในพระวจนะของพระเจ้าเป็นเป้าหมายของระเบียบการประชุมในงานศพนี้โดยตลอดก็ได้ เช่นการสอนถึงเรื่องความเชื่อ การเล่าโลมใจ ความหวัง พลังแรง และเรื่องเมืองสวรรค์ ฯลฯ นี่เป็นเพียงตัวอย่างที่ยกมาอ้างเท่านั้นเองศิษยาภิบาลอาจหา ข้อพระธรรมที่เหมาะสมกับเรื่องที่ดินจะพูดได้อีกมากมาย

“พระเจ้าตรัสว่า เราจะไปกับเจ้าหน้าและให้เจ้าได้ที่พักสบาย” อพยพ 13:14

“ขอให้ข้าตายเหมือนคนที่สัสดีชื่อนั้นขอให้ที่สุดชีวิตของข้าเป็นเหมือนชีวิตของผู้เหล่านั้น”

กัณดารวิถี 23:10

“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงรู้ว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าผู้ทรงซื่อสัตย์ ผู้ทรงรักษาคำสัญญาไมตรีพระกรุณาคุณแก่คนทั้งหลายที่รักพระองค์ และผู้ที่รักษาบัญญัติของพระองค์ จนถึงพันชั่วอายุคน” เฉลยธรรมบัญญัติ 7:9

“พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็น นิศย์เป็นที่อาศัย (ลี้ภัย) ของเจ้า และพระหัตถ์อันถาวรเป็นนิจของพระองค์ก็รับรองเจ้าอยู่” เฉลยธรรมบัญญัติ 33:27

“พระเจ้าได้ทรงประทานให้ และพระเจ้าได้ทรงเรียกกลับเมืองคืนไปอีก จงสรรเสริญพระนามของพระเจ้า” ยากอบ 1:21

“แม้ว่าพระองค์ทรงสังหารข้าฯ เสีย ข้าฯ ก็ยังไว้วางใจในพระองค์” ยากอบ 13:15

“ตัวข้านั้น ข้าฯ ทราบว่าผู้อุปถัมภ์ของข้าฯ ทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงยื่นขึ้นบนพื้นแผ่นดิน... พระองค์นั้นแหละที่ข้าฯ จะเห็น คือข้าฯ นี้แหละจะเห็นพระองค์อยู่ฝ่ายข้าฯ และตาของข้าฯ จะมองดูพระองค์และไม่ใช่อะไรอย่างมองดูคนที่ไม่รู้จักกัน” ยากอบ 19:25, 27

“พระเจ้าเป็นที่พึ่งพำนักและเป็นกำลังของพวกข้าพเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงช่วยอันเลิศสถิตอยู่ใกล้ในเวลาลำบาก” สดุดี 46:1

“พระนามพระเจ้าเป็นป้อมเข็มแข็ง คนชอบธรรมทั้งปวงวิ่งเข้าไปที่พินัย” สดุดี 18:10

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์เป็นที่อาศัยของพวก ข้าพเจ้าทุกชั่วอายุต่อ ๆ กันมาก่อนทุกสิ่งทั้งหลายได้บังเกิดขึ้น และก่อนพระองค์ได้ทรงสร้างแผ่นดินกับพิภพโลก พระองค์ทรงเป็น พระเจ้าอยู่ตั้งแต่อดีตกาลจนตลอดอนาคตกาล” สดุดี 90:1, 2

“ผู้ใดอาศัยอยู่ในที่อันลับ แห่งผู้ใหญ่อิ่งสูงสุด ผู้นั้นจะได้อาศัยอยู่ในร่มของพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ใหญ่อิ่ง ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงพระเจ้าว่าพระองค์เป็นที่พึ่งพำนักและเป็นป้อมของข้าพเจ้าพระองค์เป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า ๆ จะวางใจในพระองค์” สดุดี 91:1, 2

“นี่แน่ะ พระเจ้าเป็นความรอดของข้าพเจ้าข้าพเจ้าจะไว้วางใจและจะไม่มี ความกลัวเลยเพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นกำลัง และเป็นบทเพลงของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า” อีสยาห์ 12:2

“ผู้ที่มีจิตใจแน่วแน่นั้น พระองค์ จะทรงรักษาไว้ในความสงบสุขอย่างครบบริบูรณ์ เพราะเขาได้ไว้วางใจในพระองค์ ท่านทั้งหลายจงวางใจในพระเจ้าเสมอเป็นนิจ เพราะพระเจ้าฯ คือพระเจ้าองค์เอง เป็นศิลาที่ตั้งมั่นคงไม่รู้ลึกลับสุดเลย” อีสยาห์ 26:3, 4

“ตาของเจ้าจะได้เห็นพระบรมกษัตริย์ทรงสง่าราศี เขาทั้งหลายจะได้แลเห็นแผ่นดินของพระองค์แผ่ออกไปกว้างขวาง” อิสยาห์ 33:17

“พระองค์จะทรงเลี้ยงฝูงแกะ ของพระองค์ผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะทรงอุ้มลูกแกะไว้ในพระพาหุและจะกอดไว้ในพระทรง และตัวแม่ลูกอ่อนพระองค์จะทรงค่อม ๆ ต้อนไปด้วยพระทัยเอ็นดู” อิสยาห์ 40:11

“อย่ากลัวเลย ด้วยว่าเราอยู่กับเจ้า อย่าท้อใจ เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออเราจะยกชูเจ้าไว้ด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา” อิสยาห์ 41:10

“เมื่อเจ้าลุยข้ามน้ำเราจะอยู่กับเจ้า และเมื่อลุยข้ามแม่น้ำ แม่น้ำนั้นจะไม่ท่วมเจ้า เมื่อเจ้าเดินผ่านเข้าไปกองไฟ ไฟจะไม่ลวกเจ้าหรือเปลวเพลิงจะไม่ไหม้เจ้า ด้วยเราคือพระเจ้าของเจ้า องค์บริสุทธิ์แห่งชนชาติอิสราเอลเป็นผู้ช่วยให้รอดของเจ้า” อิสยาห์ 42:2, 3

“เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและให้มีชีวิต ทุก ๆ คนที่วางใจในเรา แม้ว่าเขาตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย” ยอห์น 11:25, 26

“จงสรรเสริญพระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา คือพระบิดาผู้ทรงความเมตตา และพระเจ้าผู้ทรงชูใจทุกอย่าง พระองค์ผู้ทรงโปรดให้เราได้รับความชูใจในการทุกข์ยากทั้งสิ้นของเรา เพื่อเราจะได้ชูใจคนเหล่านั้นที่มีความทุกข์ยากอย่างหนึ่งอย่างใด ด้วยความชูใจซึ่งตัวเราเองได้รับพระเจ้า”

2 โครินธ์ 1: 3, 4

“ข้าพเจ้าเข้าในการปล้ำสู้อย่างดีแล้ว ข้าพเจ้าวิ่งแข่งถึงที่สุดปลายทางแล้ว ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อนั้นไว้แล้ว ตั้งแต่นี้ไปมีมงกุฎแห่ง ความชอบธรรมเก็บไว้ สำหรับข้าพเจ้าซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้พิพากษาอันชอบธรรมจะทรงประทานแก่ข้าพเจ้าในกาลวันนั้น และไม่ใช่แก่ข้าพเจ้าคนเดียว แต่จะทรงประทานแก่คนทั้งปวงที่มีใจรักยินดีในการที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น” 2 ทิโมเทีย 4:7, 8

คำอธิษฐานเปิดพิธี

คำอธิษฐานนี้ควรเป็นแบบคำอธิษฐานสั้น ๆ พูดออกมาอย่างแจ่มใสชัดเจนชัดคำและสำเนียงสูงต่ำพอเหมาะสมกับเหตุการณ์ ทั้งนี้จะเป็นการปลุกจิตวิญญาณให้สงบลง และทำให้จิตใจผู้ฟังอ่อนนุ่มลงยอมรับพระปัญญาของพระเจ้า ทั้งสำนึกถึง พระมหากรุณาธิคุณ ของพระเจ้าในชั่วโมฆนี้และรู้สึกอย่างลึกซึ้งว่าพระเจ้าเสด็จมาประทับ และประทานการเล้าโลมใจแก่ผู้ที่กำลังทุกข์โศกเศร้า

เพลงพิเศษ

ศิษยาภิบาลควรปรึกษากับครอบครัวผู้ตายเพื่อจัด เพลงพิเศษตาม ความประสงค์ ของเขาอาจจะ เป็นเพลงที่ผู้ตายชอบร้องก็ได้ หรือจะเป็นเพลงที่มีข้อความเกี่ยวกับความหวังและความไว้วางใจในพระเจ้า

ถ้าไม่มีนักร้องเดี่ยวหรือคณะนักร้อง จะจัดให้หมู่ประมุขร้องเพลงบทนั้นก็ได้อ่าน หรือศิษยาภิบาลจะอ่านข้อความในบทเพลงหรือ คำกลอนซึ่งจะเป็นที่เล้าโลมใจผู้มาประชุมก็ได้

การกล่าวประวัติผู้ตาย

ในพิธีฝังศพ ถ้ามีผู้ที่ไม่เคยรู้จักผู้ตายตลอดชีวิตก็ให้ทางฝ่ายครอบครัวเรียบเรียงประวัติผู้ตายอย่างย่อ ๆ เพื่อให้ศิษยาภิบาลอ่านประวัติในประวัตินั้นไม่ควรยกย่องผู้ตายจนเกินไป

การอ่านข้อพระธรรม

ข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ควรอ่านซ้ำ ๆ และชัดถ้อยชัดคำ เป็นข้อพระธรรมซึ่งเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเทศนา ศิษยาภิบาลจะเลือกพระธรรมเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามที่พิมพ์ไว้ หรือจะเลือกเรื่องอื่นก็ได้

ข้อพระธรรมที่ใช้สำหรับคนทั่วไป

“พระเจ้าฯ เป็นสว่างและความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องกลัวผู้ใดเล่า? พระเจ้าฯ เป็นกำลังวังชาแห่งชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องไปกลัวใคร?... สิ่งเดียวซึ่งข้าพเจ้าได้ขอจากพระเจ้าฯ แล้ว ข้าพเจ้าจะเสาะหา สิ่งนั้นคือที่จะได้อาศัยอยู่ในพระวิหาร ของพระองค์ ตลอดชั่วชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อจะได้เห็นความสง่างามของพระเจ้า ฯ และจะได้พิจารณาพระวิหารของพระองค์ เพราะในยามยากลำบากพระองค์จะได้เก็บข้าพเจ้าไว้ในที่เร้นในพลับพลาของพระองค์ จะทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในที่กำบังของพระองค์ จะทรงยกตั้งข้าพเจ้าไว้บนศิลาเมื่อนั้นศิระะ ของข้าพเจ้าจะต้องยกสูงขึ้นไปอยู่เหนือพวกศัตรูที่ล้อมข้าพเจ้าไว้ แล้วข้าพเจ้าจะถวายเครื่องบูชาแห่งความยินดีในพระวิหารของพระองค์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถวายความสรรเสริญแก่พระเจ้าฯ ข้าแต่พระเจ้าฯ ขอพระองค์ทรงสดับฟังเสียงร้องของข้าพเจ้า ขอทรงพระกรุณาโปรดตอบข้าพเจ้า เมื่อพระองค์ทรงรับสั่งว่า จงแสวงหาพักตร์ของเรา จิตใจของข้าพเจ้าทูลตอบว่า ข้าแต่พระเจ้าฯ ข้าพเจ้าจะแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ ... จงคอยท่าพระเจ้าฯ จงตั้งข้อให้แข็งและทำใจไว้ให้กล้าหาญ จงคอยท่าพระเจ้าเถิด” สดุดี 27:1, 4-8, 14

“คนที่ดำเนินในทางชอบธรรม และพูดอย่างจริงใจ รังเกียจผลประโยชน์ที่ได้จากการข่มเหง หดมือไม่รับสินบน ไม่เอียงหูฟังเรื่องฆาตกรรม ไม่ฆ่าเลือดตาความชั่ว ผู้นี้แหละจะดำรงอยู่ในที่สูง ที่กำบังของเขาจะเข้มแข็งดังศิลา เขาจะได้รับอาหารอย่างบริบูรณ์ และรับน้ำไม่ขาด ตาของเขาจะได้เห็นพระบรมมหารัชมงคลที่สง่างาม เขาทั้งหลายจะได้แลเห็นแผ่นดินของพระองค์แผ่ออกไปกว้างขวาง... เพราะในทีนั้นเราจะมีพระคณาแห่งพระเจ้าฯ แทนแม่น้ำและลำธารกว้างขวางจะไม่มีเรือกำปั่นกรรเชียง และไม่มีเรือทรงจะแล่นไปมาบนแม่น้ำนั้นได้ สายโยงใบจะห้อยหย่อน มันจะดึงใบไว้ให้อยู่กับเสา

ไม่ได้ หรือกางปีกไม่ได้ ... จะไม่มีใครที่อาศัยอยู่ที่นั่นพูดว่า “ข้าพเจ้าป่วยอยู่” เพราะเหตุว่า พลเมืองทั้งหมดจะได้รับการอภัยโทษแล้ว” อีสยาห์ 33:15-17,21,22,24

“เจ้าไม่ได้รู้หรือ? เจ้ายังไม่ได้ยินหรือว่าพระเจ้า ทรงเป็นพระเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างกระทั่งสุดปลายแผ่นดินโลก พระองค์มิได้ทรงอดโรยและอ่อนเปลี้ยไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ถึงพระปัญญาของพระองค์ได้พระองค์ทรงประทานแรงแก่ผู้ที่อดโรย ส่วนผู้ที่อ่อนเปลี้ยพระองค์ทรงประทานกำลังให้ ถึงแม้คนหนุ่มก็ยังมีเวลาอดโรยและอ่อนเปลี้ย และชายฉกรรจ์ก็อาจหมดกำลังทีเดียว แต่ผู้ที่คอยท่าพระเจ้า จะได้รับกำลังเพิ่มขึ้น เขาจะกางปีกบินขึ้นไปดูจนกอนิทรีย เขาจะวิ่งไปและไม่รู้จักอ่อนเปลี้ย เขาจะเดินไป และไม่รู้จักอดโรย” อีสยาห์ 40:28-31

“คุณก่อนพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ากล่าวดังนั้นว่า เนื้อและเลือดจะมีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ และสิ่งซึ่งเปื่อยเน่าจะมีส่วนในสิ่งซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่าก็ไม่ได้ คุณก่อนท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีข้อลับลึกลับที่จะบอกท่าน คือว่าเราจะไม่ล่วงลับหมดทุกคน แต่เราถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในขณะเดียว ในกะพริบตาเดียวเมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้ายที่สุดนั้น เพราะว่าจะมีเสียงแตรและคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเปื่อยเน่าแล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ ด้วยว่าซึ่งจะเปื่อยเน่านี้ต้องสวมซึ่งจะเปื่อยเน่าไม่ได้และซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งจะไม่รู้ตาย เมื่อความซึ่งไม่อาจเปื่อยเน่านี้จะสวมความซึ่งไม่อาจเปื่อยเน่า และมฤตยูนี้จะสวมมฤตยู เมื่อนั้นคำซึ่งเขียนไว้แล้วจะสำเร็จคือว่า ความตายก็ถึงปราศัยแล้ว โอ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน? โอ ความตาย เหล็กไนของเจ้าอยู่ที่ไหน? เหล็กไนของความตายนั่นคือความบาปและฤทธิ์ของความบาปนั้นคือพระบัญญัติ แต่จงขอบพระคุณพระเจ้าผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดย พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายที่รักของข้าพเจ้าท่านทั้งหลายจงตั้งมั่นคงอยู่อย่างสะเทือนสะท้าน จงกระทำการขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายรู้ว่า โดยองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นการของท่านจะไร้ประโยชน์ก็หาไม่ได้” 1 โครินธ์ 15:50-58

“คุณก่อนพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้คุณทั้งหลายทราบถึงคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้ว เพื่อท่านจะไม่เป็นทุกข์โศกเศร้าเหมือนอย่างคนอื่นที่ไม่มีหวัง เพราะถ้าเราเชื่อว่าพระเยซูวายพระชนม์และคืนพระชนม์ แล้ว จันใดโดยพระเยซูนั้นพระเจ้าจะทรงนำบรรดาคนที่ล่วงลับไปแล้วให้เข้ามากับพระองค์นั้น เพราะเราจะบอกข้อนี้ให้ท่านทราบตามคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า เราผู้ยังเป็นอยู่และคอยท่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาจะล่วงหน้าไปก่อน คนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้วก็หาไม่ได้ ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยเสียงกู่ก้องด้วยสำเนียงของเทพบดี และด้วยเสียงแตรสังข์ของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน ภายหลังจากนั้นเราผู้ยังเป็นอยู่ และคอยอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในท้องฟ้า อย่างนั้นแหละเราจึงจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ เหตุฉะนั้นจงเล้าโลมซึ่งกันและกันด้วยคำเหล่านี้เถิด”

ข้อพระธรรมสำหรับเด็กหรือชุมชน

“ดาวิดก็ทรงอ่อนวอน พระเจ้าเพราะทารกนั้น และถือศีลไม่เสวยพระกระยาหาร ไปบรรทมที่พื้นดินตลอดคืน พวกผู้เฒ่าแก่ในราชวังเชษฐเสด็จให้ขึ้นจากพื้นดิน แต่ท่านไม่ทรงยอมลุกขึ้น ไม่เสวยพระกระยาหารกับเขา ถึงวันที่เจ็ดทารกนั้นก็สิ้นพระชนม์ ส่วนข้าราชการมิกล้าทูลให้ทรงทราบ จึงพากันคิดว่าเมื่อทารกนั้นยังทรงพระชนม์อยู่ เราทูลเท่าไร ๆ ท่านก็ไม่ทรงสดับฟัง ถ้าจะทูลว่ากุมารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว ท่านจะทรงเป็นทุกข์โศกเศร้าสักเท่าไร? ครั้นดาวิดทรงเห็นข้าราชการพูดกระซิบกัน จึง

ทราบว่ากุมารสิ้นพระชนม์แล้ว ทรงตรัสถามข้าราชการว่า ทารกตายแล้วหรือ เขาทูลว่าสิ้นพระชนม์แล้ว ดาวิดก็ทรงลุกขึ้นจากพื้นดิน ชำระพระกายเอาน้ำมันชโลมพระองค์ แล้วทรงพระบัญชาใหม่เสด็จเข้าพระวิหารนมัสการพระเจ้าฯ แล้วเสด็จกลับพระราชวัง รับสั่งให้เอาพระกระยาหารมาเสวย ข้าราชการทูลถามว่า เป็นอย่างไรพระองค์จึงทรงนำเช่นนี้? คือทรงถือศีลอดพระกระยาหารและทรงกระกรรมแสง เมื่อพระกุมารยังทรงพระชนม์อยู่ แต่ครั้นสิ้นพระชนม์แล้ว ท่านทรงลุกขึ้นเสวยพระกระยาหาร ดาวิดมีพระราชดำรัสตอบว่า ขณะเมื่อทารกยังเป็นอยู่เราถือศีลอดอาหารและร้องไห้ ใครอาจจะรู้ว่าพระเจ้าฯ จะทรงพระเมตตาเราโปรดให้กุมารมีชีวิตหรือไม่? แต่บัดนี้ตายแล้ว เราจะถือศีลอดอาหารเพื่อจะให้ทารกกลับเป็นมาอีกได้หรือไม่? เราจะไปตามทางทารกก็ได้แต่ทารกจะกลับมาหาเราอีกไม่ได้”

2 ซามูเอล 12: 16-23

“พระเจ้าฯ เป็นผู้ทรงบำรุงเลี้ยงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน พระองค์ทรงโปรดให้ข้าพเจ้าอันอนลงในที่หญ้าเขียวสด ทรงนำข้าพเจ้าไปริมฝั่งแม่น้ำที่สงบเงียบ พระองค์ทรงโปรดให้จิตใจข้าพเจ้าพินขึ้นขึ้น ทรงพาข้าพเจ้าไปตามชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์แม้ว่าข้าพเจ้าจะดำเนินไปตามหว่างเขาอันมัวมืดแห่งความตาย ข้าพเจ้าจะไม่กลัวอันตรายเลยเพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วยข้าพเจ้า ไม้ทันทกร และทานพระกรของพระองค์ทรงประเล้าประโลมข้าพเจ้า พระองค์ทรงจัดเตรียมโต๊ะไว้ต่อหน้าพวกศัตรูสำหรับข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงชโลมศีรษะข้าพเจ้าด้วยน้ำมัน จอกดื่มของข้าพเจ้าเต็มล้นอยู่ พระเมตตาและพระกรุณาคุณคงจะติดตามข้าพเจ้าไป ตลอดวันคืนแห่งชีวิตของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะอาศัยอยู่ในพระบรมมหาราชวังของพระเจ้าฯ เป็นนิจกาล” สดุดี บทที่ 23

“ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็ก ๆ มาหาพระองค์เพื่อจะให้พระองค์ทรงจับต้องตัวเด็กนั้น แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้ เมื่อพระเยซูทรงเห็นดังนั้นก็เคืองพระทัย จึงตรัสแก่เหล่าสาวกว่า “จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินของพระเจ้ายอมเป็นคนอย่างนั้น เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่าผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็ก ๆ ผู้นั้น จะเข้าในแผ่นดินนั้นไม่ได้” แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็ก ๆ เหล่านั้นวางพระหัตถ์บนเขา และทรงอวยพรให้ มาระโก 10:13-16

ข้อพระธรรมสำหรับผู้ใหญ่ที่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้า

“ความสุข ย่อมมีแก่ผู้ที่ดำเนินตามคำชักชวนของคนชั่ว และไม่ได้ยืนอยู่ในทางของคนกระทำผิด หรือนั่งอยู่ในที่นั่งของคนหมิ่นประมาท ความยินดีของผู้ผู้นั้นอยู่ในพระบัญญัติของพระเจ้าฯ และเขาคิดรำพึงอยู่ในพระธรรมของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน เขาเป็นคูดังต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมทางน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดู ใบก็ไม่รู้เหี่ยวแห้ง และบรรดากิจการที่เขากระทำนั้นก็เจริญขึ้น ฝ่ายคนชั่วหาเป็นเช่นนั้นไม่ แต่เป็นเหมือนแถบที่ลมพัดกระจายปลิวฟุ้งไป เหตุฉะนั้นคนชั่วจะตั้งยั้งยืนอยู่ในวันพิพากษาไม่ได้ หรือคนที่กระทำผิดจะยังยืนอยู่ในที่ประชุม ของผู้ชอบธรรมไม่ได้ เหมือนกันเพราะพระเจ้าฯ ทรงทราบทางของคนชอบธรรมแต่ทางของคนอธรรมนั้นจะพินาศไป” สดุดี บทที่ 1

“ข้าแต่พระเจ้าฯ ผู้ใดจะพักอยู่ในพลับพลาของพระองค์? ใครจะอาศัยอยู่ที่ภูเขอันบริสุทธิ์ของพระองค์? คือคนที่ประพฤติเที่ยงตรง ที่กระทำการยุติธรรมและพูดแต่คำจริงจากใจของตน คนที่มีได้พูดนิพนทาด้วยลิ้นของตน คนที่ไม่กระทำชั่วร้ายแก่เพื่อน และไม่นำความชั่วร้ายมากกล่าวต่อเสียดเพื่อนบ้าน เขาประมาทหมิ่นผู้ประพฤตินทางชั่ว แต่นับถือผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าฯ เมื่อให้สัตย์สาบานแล้วถึงจะเสียประโยชน์ก็ไม่กลับถ้อยคินคำ เงินที่ให้เขาๆไปนั้นก็ไม่ได้คิดดอกเบี้ยหรือรับสินบนลงโทษผู้ที่ปราศจากความผิด คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่หวาดหวั่นไหวเลย” สดุดี บทที่ 15

“ใคร จะได้พบสตรีที่เป็นแม่เรือนดี? เพราะราค่างนางนั้นล้ำกว่าทับทิมอีก สตรีนั้นเป็นที่ไว้วางใจของสามี และสามีของเธอจะไม่ขาดกำไรเลย ตลอดอายุของนาง นางจะทำให้เกิดคุณงามความดีแก่สามี และไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย... นางหิบบิ้นให้แก่คนจน เอนางเอื้อมือออกช่วยคนเข็ญใจ... ความขยันขันแข็งและความเป็นสง่าเป็นอาภรณ์ของนาง และนางหัวเราะเยาะต่อเหตุการณ์อันจะเกิดขึ้น ภายหน้านางพูดจาล้วนแต่คำเฉลียวฉลาด และลิ้นของนางพูดเป็นคำเตือนสติด้วยความปราณี นางดูแลฝ่ายการของครอบครัวเป็นอย่างดี และไม่เป็นคนอย่างซุบมือเปิบ บุตรของนางก็ลุกขึ้นชมเชยเขา สามีของนางก็สรรเสริญเขาด้วยว่าสตรีหลายคนได้ประพฤติดี แต่เธอนั้นเยี่ยมกว่าเพื่อน ทำทางนวนานเป็นของलग และความสุขเป็นของไม่เที่ยง แต่สตรีที่ยำเกรงพระเจ้าฯ นั้นจะรับคำชมเชย จงให้เกียรติยศแก่นางสมกับเกียรติยศของเขา และให้การทำงานของนางเป็นที่สรรเสริญเขาที่ประตุ

สุภาษิต 31: 10-12, 20, 25, 31

“อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในประสาทพระบิดาของเรามีที่อยู่หลายแห่ง ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดแจงที่สำหรับท่านทั้งหลาย ถ้าเราไปจัดแจงที่สำหรับท่านแล้วเราจะมาอโหสิรับท่านให้ไปอยู่กับเรา เพื่อเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย เราจะไปทางไหน ท่านทั้งหลายก็รู้จักทางนั้น โธมาจึงทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายไม่รู้ว่าพระองค์จะไปทางไหน ข้าพเจ้าจะรู้จักทางนั้นอย่างไรได้?” พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “เรา

เป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิตไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้มาทางเรา... เรามอบความสุขไว้แก่ท่านทั้งหลาย ความสุขของเรา ๑ ให้แก่ท่าน เราให้แก่ท่านไม่เหมือนโลกให้หยาบให้ใจท่านเป็นทุกข์อย่างกลัวเลย” ยอห์น 14:1-6, 27

“จงสรรเสริญพระเจ้า คือพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ได้ทรงพระมหากรุณาแก่เรา โปรดให้เราบังเกิดใหม่ ให้มีความหวังใจอันมีชีวิตอยู่ โดยทรงบันดาลให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากตายแล้ว คือได้โปรดให้รับมรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า อันปราศจากมลทินและที่จจะหาร่วงโรยไปไม่ ซึ่งเตรียมไว้ในเมืองสวรรค์สำหรับท่านทั้งหลาย ผู้ที่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ทรงรักษาไว้ด้วยความเชื่อให้ถึงความรอดซึ่งทรงจัดไว้พร้อมจะได้ปรากฏในเวลาที่สุด ในความรอดนั้นท่านทั้งหลายมีใจชื่นชมยินดีมากมาย ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้จำเป็นท่านจะต้องทน ขาก ลำบาก สักหน่อยหนึ่งด้วยการทดลองต่าง ๆ เพื่อการลองดูความเชื่อของท่าน ที่ประเสริฐยิ่งกว่าทองคำที่ต้องเสียไป ถึงแม้ว่าทองคำนั้นลองด้วยไฟแล้วจะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญสง่าราศี และเกียรติยศในเวลา que พระเยซูคริสต์มาปรากฏ คือพระองค์ผู้ที่ท่านทั้งหลาย ยังไม่ได้เห็นแต่ท่านยังรัก พระองค์อยู่แม้ท่านไม่เห็นพระองค์เดี๋ยวนี้ แต่โดยความเชื่อท่านยังมีใจยินดีมาก ด้วยความยินดีอันเหลือล้นและประกอบด้วยสง่าราศี แล้วท่านทั้งหลายก็รับเหตุผลซึ่งเกิดแก่ความเชื่อของท่าน คือว่าซึ่งให้วิญญาณจิตของท่านรอด” 1 เปโตร 1:3-9

ข้อพระธรรมสำหรับผู้อาวุโส

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์เป็นที่อาศัยของพวกข้าพเจ้าทุกชั่วอายุต่อ ๆ กันมาก่อนภูเขาทั้งหลายได้บังเกิดขึ้น และก่อนพระองค์ได้ทรงสร้างแผ่นดินกับพิภพโลก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอยู่ตั้งแต่อดีตกาลจน ตลอดอนาคตกาล พระองค์ทรงบันดาลให้มนุษย์โลกกลับเป็นผลผลิตดิน และตรัสว่า ลูกหลานมนุษย์เอ๋ยจงกลับคืนเกิด เพราะในพระเนตรของพระองค์พันปีก็เหมือนเวลาที่ล่วงไปแล้ว และเหมือนยามเดียวในเวลาเดียวกลางคืน พระองค์ทรงกวาดเขาไปเสียน้ำท่วมกวาดไป เหมือนนอนหลับไปจิบเดียว ครั้นเวลาเช้าเขาก็เหมือนต้นหญ้าที่งอกขึ้น ในเวลาเช้ามืดก็สดไสเบิกบาน ครั้นเวลาเย็นก็ถูกหวดลง เห็นแห้งไป... เพราะวันคืนของพวกข้าพเจ้าล่องไปหมดโดยถูกความพิโรธของพระองค์ ปีเดือนทั้งหลายของพวกข้าพเจ้าย่อมสิ้นไปดุจเสียงถอนใน ในชั่วอายุของข้าพเจ้ามีสักเจ็ดสิบปีเท่านั้น ถ้าแม้ว่าที่กำล้งมากก็จะยืนได้ถึงแปดสิบปี กำลังที่ตนอดนั้นย่อมประกอบไปด้วยการลำบากและความทุกข์ เพราะไม่ซ้าก็จะเสียไป และข้าพเจ้าทั้งหลายจะล่องลับไป... เพราะฉะนั้นขอทรงโปรดสอนให้ข้าพเจ้านับวันคืนทั้งหลายของพวกข้าพเจ้าเป็น เพื่อจะได้มีใจประกอบไปด้วยสติปัญญา

สุคติ 90: 1-6, 9, 10, 12

“ผู้ใดอาศัย อยู่ในที่อันลับแห่งผู้ใหญ่อิ่งสูงสุด ผู้นั้นจะได้อาศัยอยู่ในร่มของพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ใหญ่ยิ่ง ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงพระเจ้าฯ ว่า พระองค์เป็นที่พึ่งพำนักและเป็นป้อมของข้าพเจ้า พระองค์เป็น

พระเจ้าของข้าพเจ้า ๆ วางใจในพระองค์ ด้วยพระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากบ่วงแร้วของนายพราน และให้พ้นจากโรคร้ายนั้น พระองค์จะทรงปกคลุมท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และท่านจะอาศัยอยู่ที่ปีกของพระองค์ ความสัตย์ซึ้งธรรมของพระองค์เป็นโล่และเป็นค้ำ” สดุดี 91:1-4

“ข้าพเจ้าได้เห็นฟ้าอากาศใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะฟ้าอากาศเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นล่องไปแล้ว และทะเลไม่มีต่อไปเลยข้าพเจ้าได้เห็น เมืองบริสุทธิคือ เมืองเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์แต่พระเจ้า ทรงจัดเตรียมไว้แล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวไว้สำหรับสามี ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า “จงคูเถิด พลัปลาของพระเจ้าก็อยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะสถิตอยู่กับเขา และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยด จากตาของเขา ความตายจะไม่มีต่อไป การคร่ำครวญและร้องไห้ และการเจ็บปวดอย่างหนึ่งอย่างใดจะไม่มีอีกเลย เพราะเหตุการณ์ที่ได้มีอยู่แต่ดั้งเดิมนั้นได้ล่องพ้นไปแล้ว” พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นจึงตรัสว่า “จงคูเถิดเรากำลังสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่” และพระองค์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงจารึกไว้เถิด เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสุจริตและสัตย์จริง” พระองค์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้สำเร็จแล้วเราเป็นอาละฟาและโอเมกา คือเบื้องต้นและเบื้องปลาย ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุที่ประกอบด้วยชีวิตโดยไม่ต้องเสียด่างอันใด ถ้าผู้ใดมีชัยชนะผู้นั้นจะได้สิ่งเหล่านี้เป็นมรดก และเราจะเป้นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา”

วิวรณ์ 21: 1-7

“ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำแห่งชีวิตใสดุกแก้วไหลออกมาจาก พระที่นั่ง ของพระเจ้าและพระที่นั่งของพระเมษโปดกที่ท่ามกลางถนนในเมืองนั้น ริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งผลิตผลทุก ๆ เดือน ปีละสิบสองครั้งและใบของต้นไม้สำหรับรักษาพวกคนนาประเทศให้หาย และจะไม่มีการสาปแช่งใด ๆ ต่อไปอีกเลย แต่พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกนั้นจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้ทาสของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ และเขาทั้งหลายนั้นจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่ที่หน้าผากเขา ที่นั่นจะไม่มีกลางคืนต่อไป และเขาไม่ต้องการตะเกียงหรือแสงสว่างแห่งดวงอาทิตย์ เพราะว่าพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าจะประทานแสงสว่างให้แก่เขา และจะครอบครองอยู่เป็นนิรันดร์นิรันดร์” วิวรณ์ 22:1-5

คำอธิษฐาน

จงให้คำอธิษฐานในงานศพเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย ๆ เป็นคำอธิษฐานที่ออกมาจากใจจริงที่ผู้อธิษฐานร้องทูลต่อพระเจ้าแทนดวงใจที่กำลัง โศกเศร้า ถ้าพี่น้องของผู้ตายเป็นสมาชิกของคริสตจักรหรือเป็นเพื่อนของคริสตจักรที่รู้จักดี บางทีศิษยาภิบาลก็อธิษฐานเพื่อพี่น้องเหล่านั้นเป็นรายบุคคล ถ้าหากว่ามีบางคนที่ยังไม่รับพระเยซูคริสต์ก็ให้อธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้นด้วยโดยไม่ออกชื่อ เพื่อเป็นการชักชวนให้เขาได้รับความรอด

คำเทศนา

ข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์มีมากมายที่จะใช้เทศนาเกี่ยวกับงานฝังศพ คำเทศนาควรเป็นข้อความกะทัดรัดสั้น ๆ เป็นคำพูดเข้าใจง่าย ๆ และพูดเป็นการเล่าโลมจิตใจของผู้ฟังที่กำลังระทมทุกข์เนื่องจากผู้ที่รักจากไป อย่าเทศนาด้วยคำพูดที่แข็งกร้าวและดั่งเกินควร จงพูดให้คนเป็นฟัง ไม่ใช่เทศนาให้คนที่ตายแล้วฟัง พูดเป็นการเล่าโลมอย่างเห็นอกเห็นใจให้มาก ๆ ดังข้อพระธรรมที่กล่าว “จงเล่าโลมโองงเล่าโลมพลไพร่ของเรา” ถ้อยคำชนิดนี้แหละจะเป็นการเหมาะสมสำหรับเทศนาให้ผู้มีความทุกข์ฟังเพื่อดับความทุกข์ หากผู้ตายเป็นคนที่เราทราบว่าเขาเป็นบุตรของพระเจ้า ก็ไม่ขาดข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์ การเล่าโลมใจ และความหวังในชีวิตอนาคตด้วยเสมอ

คำเทศนา ควรเป็น ข้อเสนอชี้ทางรอดพ้น จากความพิศบาปสำหรับผู้ฟังทุกคน คำเทศนาที่อ้างว่า ทุกคนจะไปสวรรค์นั้นเป็นการไม่สมควร และเป็นการพูดขัดแย้งกับความจริงที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ ถ้าสงสัยว่าคนที่ตายแล้วได้ไปอยู่กับพระเจ้า อย่าออกความเห็นพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาโลกจะทรงจัดการทุกสิ่งทุกอย่างไปในทางที่ถูกที่ควรเสมอ ผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่ควรจะกล่าวคำพิพากษาใด ๆ เลย ถ้าผู้รับใช้ของพระเจ้าเห็นสมควร ก็อาจชวนเชิญให้คนฟังยินดีต้อนรับเชื่อพระเยซูหลังจากได้เทศนาจบลงแล้ว เพียงแต่เชิญให้คนยกมือขึ้น หรือเชิญให้เขายืนขึ้น ก็เป็นการเพียงพอแล้ว ผู้เทศนาอาจพูดเพิ่มเติมได้ว่าเขาอยากจะถูกกับคนเหล่านี้เป็นส่วนตัว หลังจากการประชุมครั้งนี้เท่าที่เป็นส่วนตัว หลังจากการประชุมครั้งนี้เท่าที่โอกาสจะอำนวยให้เร็วที่สุด ทั้งนี้เพื่อเป็นการย้ำและยืนยันการตัดสินใจของเขาอีกครั้งหนึ่ง แต่การเทศนาจะมีการเชิญคนให้รับเชื่อพระเยซูด้วยหรือไม่ก็ตาม คำเทศนานั้นต้องเน้นให้ผู้ฟังทราบถึงความรอดในพระเจ้า

คำอธิษฐานปิดประชุม

อธิษฐานสั้น ๆ ขอให้ผู้ที่เสerah โศกได้อ่านพระวาระของพระเจ้า เพื่อจิตใจของเขาจะได้รับความสุขใจและมีกำลัง เพื่อชีวิตต่อไปภายหน้า

หมายเหตุ

ถ้าจะมีการศพเป็นครั้งสุดท้ายก็เปิดหีบให้คนที่ต้องการดูได้ แต่ตามปกติมักไม่นิยมเปิดหีบศพ เว้นแต่ญาติสนิทที่อยู่ห่างไกลเพิ่มมาถึง และอยากเห็นหน้าเป็นครั้งสุดท้าย เมื่อปิดหีบศพแล้ว ผู้มีหน้าที่หามศพจะช่วยกันเคลื่อนศพขึ้นรถ หรือเดินเป็นขบวนไปสุสาน ศิษยาภิบาลจะนำหน้าขบวนศพญาติพี่น้องและมิตรสหายจะไปตามหลังศพ

พิธีฝังศพที่สุสาน

หลังจากที่เคลื่อนศพมาสู่สุสาน เรียบร้อยแล้วศิษยาภิบาลนำขบวนศพมาสู่หลุมฝังศพช้า ๆ และศิษยาภิบาลจะยืนอยู่ข้างหลุม ณ ที่หนึ่งที่ใดที่เหมาะสมรองนทุก ๆ คนมายืนล้อมรอบหลุมที่จะฝังศพเรียบร้อยแล้ว ศิษยาภิบาลจะอ่านข้อพระธรรม หรือจะร้องเพลงที่เหมาะสมกับงานศพสักหนึ่งบท แล้วจึงทำพิธีฝังศพ โดยศิษยาภิบาลวางดอกไม้และดินเป็นคนแรกพร้อมกับพูดว่า “ซึ่งเป็นดินจะกลับเป็นดิน ซึ่งเป็นเถาจะกลับเป็นเถา ซึ่งเป็นธูลีจะกลับเป็นธูลี” แล้วแขกผู้มาร่วมพิธี และญาติมิตร จะวางดอกไม้และดินศิษยาภิบาลขอพระพรปิดการประชุม

การวางดอกไม้และดิน บางแห่งนิยมวางดอกไม้และดินเวลาฝังศพ ดินจะปั้นก้อนกลม ๆ ห่อด้วยกระดาษสีดำหรือกระดาษสีขาวก็ได้ ทั้งนี้ยอมแล้วแต่ความนิยม และความสะดวกของเจ้าภาพที่จะจัดทำ

สำหรับฝังศพคริสเตียน

อ่าน 1 เศสะโลนิกา 4: 13-18 หรือ 1 โครินธ์ 15:51-58

“พี่น้องและสหายที่เคารพ เราได้มาชุมนุมกันในที่นี้ เพื่อนำเอาร่างกายของญาติของเราคนนี้มาไว้ ณ ที่นี้ ส่วนวิญญาณของเขาได้ไปอยู่กับพระเจ้าแล้ว ณ ที่หลุมฝังศพนี้เรานำเอาร่างกายของเขามาฝากไว้กับดินแห่งโลกนี้ เพื่อเป็นที่ระลึก เราไม่ได้มองดูสถานที่นี้ด้วยความเศร้าโศกและหมดหวัง เหมือนกับคนที่ไม่มีพระเจ้าเราเชื่อว่าการจากไปจากร่างกายของผู้นี้เป็นการไปเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ฉะนั้นการตายจึงดีกว่า ดังนั้นเราจึงมอบร่างกายของผู้นี้ไว้กับดิน เรากำลังคอยด้วยความหวังในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ เราเชื่อว่าผู้ที่ตายแล้วในพระคริสต์จะฟื้นคืนชีพอีก และเราซึ่งเป็นคนของพระเยซูคริสต์ ซึ่งยังเป็นอยู่และคอยอยู่จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในท้องฟ้า อย่างนั้นแหละเราจึงจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเล่าโลม ซึ่งกันและกันด้วยข้อความเหล่านี้เถิด”

หรือจะอ่าน

ขอเชิญท่านที่เคารพได้สดับพระธรรม โอวาทของพระเจ้าดังนี้ว่า “พระเจ้าได้ทรงประทานให้ และพระเจ้าได้ทรงเรียกกลับคืนไปอีกจงสรรเสริญพระนามของพระองค์”

“อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย”

“ท่านที่เคารพ เราได้มาชุมนุมกัน ณ ที่นี้เพื่อนำร่างกายของผู้ที่รักของเราผู้นี้มาฝากไว้กับคุณให้เราระลึกถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าอยู่เสมอเป็นนิรันดร์ จงให้ชีวิตของท่านดำรงอยู่ด้วยความเชื่อซึ่งมั่นคงกว่าความตาย จงเล่าโลมซึ่งกันและกันด้วยความหวังแห่งชีวิตซึ่งจะไม่มีรู้จักสูญสิ้นต่อไปอีกนิรันดร์ เราจึงมอบร่างกายคือ เรือนดินของผู้ที่รักของเราไว้กับคุณเมื่อเราทั้งหลายมีลักษณะสมกับดินมาแล้ว เราก็จะมีลักษณะสมกับสวรรค์เหมือนกัน”

หรือจะอ่าน

“พระเจ้าฯ ทรงเป็นสว่างและความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องกลัวผู้ใดเล่า? พระเจ้าฯ ทรงเป็นกำลังวังชา แห่งชีวิตของข้าพเจ้าข้าพเจ้าจะต้องไปกลัวใคร... สิ่งเดียวซึ่งข้าพเจ้าได้ขอกจากพระเจ้าแล้วข้าพเจ้าจะเสาะหา สิ่งนั้นคือที่จะได้อาศัยอยู่ใน พระวิหาร ของพระองค์ตลอดชั่วชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อจะได้เห็นความสง่ามของพระเจ้าฯ และจะได้พิจารณาพระวิหารของพระองค์”

มีมิตรสหายของเราบางคน ได้มีหุ้นส่วนร่วมสุขร่วมทุกข์กับพี่น้องในพระคริสต์ของเราที่ล่วงลับไปแล้วนี้มาเป็นเวลาแรมปี เราคงจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นพระพรแห่งความสุขและความเจริญในพระเจ้าตลอดระยะเวลาเหล่านั้นที่ผ่านมาซึ่งเราจะถนอมความรู้สึกดีเหล่านี้ไว้เสมอ ความซื่อสัตย์สุจริต การเป็นมิตร และชีวิตที่พลีอุทิศเพื่อพระเจ้า จะเป็นพยานในชีวิต ของเราทุกคนทั้งในคริสตจักรและในตำบลนี้ ผู้นี้ได้รับการบูชาและปฏิบัติมาเป็นเวลานาน เราจึงขอมอบร่างกายของเขาให้พักอยู่ ณ ที่นี้ และเรารู้แน่นอนว่าจิตวิญญาณของเขาได้อยู่กับพระเจ้าแล้ว ในปราสาทของพระองค์ และในพิธีเช่นนี้เราจึงมอบจิตใจของเราไว้ด้วยความไว้วางใจ และความหวังอันแน่นอนแห่งการฟื้นคืนชีพ ด้วยการมีชีวิตนิรันดร์กับองค์พระเยซูคริสต์ตลอดสืบ ๆ ไป”

หรือจะอ่าน

“ด้วยว่าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทรงพอพระทัย กอปรด้วย พระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงของพระองค์ ได้ทรงรับเอาดวงวิญญาณของนาย..... (หรือนาง..... หรือนางสาว..... หรือคุณ.....) ไปจากเรา เหตุฉะนั้นเราจึงมอบร่างกายของเขาฝากไว้กับคุณ ซึ่งเป็นดินจะกลับเป็นดิน ซึ่งเป็นเถาจะกลับเป็นเถา ซึ่งเป็นธูสจะกลับเป็นธูส แต่เราเชื่อและแน่ใจในการฟื้นคืนชีพด้วยร่างกายใหม่ในอนาคต ผู้ชีวิตนิรันดร์ร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งจะทรงเปลี่ยนร่างกายที่เปื่อยเน่าของเรานี้ไปสู่ร่างกายที่ไม่รู้จักเปื่อยเน่า ซึ่งเป็นการที่มีสง่าราศี สมกับพระกายอันทรงเกียรติของพระองค์ ทั้งนี้พระองค์ทรงฤทธานุภาพที่จะคลบนันดาลให้ทุก ๆ สิ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ทุกประการ อาเมน”

คำสำหรับฟังศพเด็ก

อ่านอิสยาห์ 40: 11 หรือมาระโก 10:13-16

“พระเยซูทรงอุ้มเด็ก เล็ก ๆ ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทรงอวยพระพรให้แก่เด็ก ๆ เหล่านั้น” ให้เราใช้เรื่องนี้ซึ่งแสดงพระลักษณะของพระเยซู ขณะที่พระองค์ประทับอยู่ในโลกนี้ แล้วเปลี่ยนเรื่องจากโลกนี้ให้เป็นภาพของสวรรค์ อีกครั้งหนึ่งพระองค์ทรงกางพระหัตถ์ออกต้อนรับเด็ก แล้วโอบเข้าไว้ในพระทรงของพระองค์ ด้วยความรักที่สุดซึ่งออกมาจากพระทัยของพระองค์ พระองค์ได้สั่งเราว่าจงยอมให้เด็ก ๆ มหาพระองค์ อย่าห้ามเขาเลย การจากไปของเด็กที่เรารักมากก็เป็นกรนำสวรรค์ให้เข้ามาใกล้จิตใจของเรามากขึ้น เพราะเด็กนี้ไปอยู่กับพระเยซูเจ้าแล้ว”

หรือจะอ่าน

“อาณาจักรสวรรค์เป็นเสมือนอาณาจักรของเด็ก ๆ วันนี้เรารู้สึกว่าสวรรค์เป็นของจริงสำหรับเรามากขึ้นยิ่งกว่าวันก่อน และเรารู้สึกว่าเรากำลังโอบอุ้มเอาชีวิตนิรันดร์ไว้ในมือของเรา ขณะที่เรากำลังอุ้มเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้ไว้ในแขนของเรา จงให้เราฟังและประพฤติตามพระธรรมโอวาทของพระเยซู ให้เรามีน้ำใจเป็นเหมือนจิตใจของเด็กเล็ก ๆ เพื่อเราจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ของพระเจ้าได้ เราใคร่ปรารถนาว่าทุกคนมีความแน่ใจว่าจะเข้าในสวรรค์เช่นเดียวกับเด็กเล็กนี้ เนื่องจากเราได้รับการเล่าโลมใจจากความจริงข้อนี้เราจึงฝากร่างกายของทารกคนนี้ไว้ในดินเพื่อเป็นที่พักผ่อนของเขา เหตุฉะนั้นให้เราตั้งใจอีกครั้งหนึ่งว่าเรา จะดำเนินชีวิต เพื่อรับชีวิตนิรันดร์โดยพระเยซูคริสตเจ้า”

หรือจะอ่าน

“จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะชาวแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้าย่อมเป็นคนอย่างนั้น” “พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์เป็นที่อาศัยของเจ้า และพระหัตถ์อันถาวรเป็นนิรันดร์ของพระองค์ก็รับรองเจ้าอยู่” เนื่องจากเป็นที่พอพระทัยของพระทัยของบิดาเจ้าผู้สถิตอยู่ในมหาสวรรค์ และพระองค์ทรงเป็น ผู้เลี้ยงแกะ ของบรรดาลูกแกะทั้งหลาย จะรับจิตวิญญาณของเด็กนี้เข้าไว้ในคอกแกะแห่งเมืองสวรรค์ ดังนั้นเราจึงมอบร่างกายของเด็กคนนี้ไว้กับดิน พระเจ้าแห่งพลโยธาตรัสว่า “ในวันที่เราจะเก็บรวบรวมเพชรพลอยของเราไว้ เขาทั้งหลายก็จะเป็นคนของเรา

“แต่นี้ไปเขาจะไม่หิวกระหาย และแสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาต่อไป เพราะว่าพระเมษโปดกที่ทรงอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งนั้นจะอนุบาลเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปถึงน้ำพุอันประกอบด้วยชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาเขาทั้งหลาย”

สำหรับฝูงศพที่ไม่เป็นคริสเตียน

เลือกบางข้อจาก สดุดี 46,90,19,103 ยอห์น 14 หรือ ยอห์น 11: 25-36

“ณ ที่นี้เป็นสถานที่ซึ่งเราผู้ยังไม่ตายได้มาแสดงการวาระและไว้อาลัยแก่ผู้ตาย “มนุษย์ซึ่งเกิดจากเพศหญิงย่อมมีแต่วันเวลาน้อยนัก และประกอบไปด้วยความทุกข์ยากลำบาก” “เพราะว่าเราเข้ามาในโลกไม่ได้เอาอะไรมาติด เราไปจากโลกก็เอาอะไรไปไม่ได้ฉันนั้น” ในท่ามกลางการมีชีวิตอยู่ เราก็กู้ท่ามกลางความตายเราจะไปขอความช่วยเหลือ จากใครได้นอกจากพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงรังเกียจต่อความบาปของเรา? นี่แหละเป็นสคริปต์ปลายทางของการมีชีวิต และจงให้คนที่มีชีวิตอยู่ได้พิจารณา และตรึกตรองความจริงข้อนี้ ไม่มีกิจการที่ต้องทำ ไม่มีความรู้ใด ๆ หรือไม่มีกรบายนี้อย่างไรก็ได้ และไม่มีสติปัญญาใด ๆ ในหลุมฝังศพซึ่งเราจะต้องไปเราทราบไว้แล้วว่า “มนุษย์ทั้งหลายมีกำหนดไว้แล้วว่าจะต้องตายคนหนึ่ง และภายหลังนั้นจะถึงการพิพากษา ดังนั้นให้เรา ณ ที่นี้จึงแสวงหาพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตใจของเรา และจงต้อนรับเอาความรอดพ้นบาป ซึ่ง พระองค์ทรงยื่นให้แก่เราด้วยพระคุณของพระองค์ พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้สอนเราว่า “พระกรุณาของพระเจ้านั้นเป็นที่จะนำเราให้กลับใจเสียใหม่” และการกลับใจเสียใหม่ จะนำเรามาถึงของประทานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือการได้รับชีวิตนิรันดรโดยอาศัยพระบารมีของพระเยซูคริสตเจ้า ขอให้พระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าเป็นการเตือนเรารักษาความรักของพระองค์เจ้าซึ่งมีต่อเราในองค์พระคริสต์บัดนี้เราได้มอบร่างกายของคนที่เราคนนี้อย่างไรในที่สุดพักและเราอบจิตวิญญาณไว้กับพระเจ้า เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้พิพากษาโลก จะทำสิ่งที่ถูกต้องเสมอ”

หรือจะอ่าน

“พระเยซูตรัสว่า “เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเรา และเชื่อพระองค์ที่ทรงใช้เรามา ผู้นั้นมีชีวิตนิรันดร และมีได้เข้าในการพิพากษา แต่ได้พ้นจากความตายเข้าในชีวิตแล้ว... ท่านทั้งหลายอย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะเวลาจะมาเมื่อบรรดาคนที่อยู่ในอุโมงค์ ฝังศพจะไต่ยืนสำเนียง ของพระองค์และจะได้เป็นขึ้นมา ผู้ที่ได้ประพฤติดีจะเป็นขึ้นมาสู่ชีวิต แต่ผู้ที่ได้ประพฤติชั่วจะเป็นขึ้นมาสู่การพิพากษา” ดังนั้นจึงเป็นการพอพระทัยพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพที่ได้รับจิตวิญญาณของเพื่อนที่รักของเราไปจากโลกนี้ เหตุฉะนั้นเราจึงฝากร่างกายของผู้นี้ไว้กับดิน เพื่อจะคอยการฟื้นขึ้นมาจากความตายดังที่พระเยซูได้ตรัสไว้แล้ว”

ขอพระพรปิดประชุม

หลังจากทำพิธีบรรจุศพแล้ว ควรมีการอธิษฐานอีกครั้งหนึ่งพร้อมกับขอพระพรปิดประชุม การอธิษฐานครั้งหลังนี้เป็นอธิษฐานขอการเล่าโลมจากพระเจ้ามาให้แก่ผู้ที่กำลังประสบความทุกข์ และ

ให้อธิษฐานเพื่อผู้เป็นอยู่จะได้เตรียมตัว สำหรับวันข้างหน้าศิษยาภิบาลอธิษฐานขอพระพร คัดจากข้อพระคัมภีร์ดังนี้ว่า

“พระเจ้าฯ จงอวยพระพรแก่ท่านและปกป้องรักษาท่าน พระเจ้าฯ จงกระทำให้พระพักตร์ของพระองค์ส่องสว่างแก่ท่าน และทรงพระกรุณาโปรดแก่ท่าน พระเจ้าฯ ทรงเมตตาพระพักตร์ของพระองค์ขึ้นเหนือท่าน และประทานความสุขสำราญแก่ท่าน” กัณดารวิถิ 6:24-26

“สันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเหลือที่จะเข้าใจได้ จะคุ้มครองใจและความคิดของท่านทั้งหลายไว้ในพระเยซูคริสต์” ฟิลิปปี 4:7

“บัดนี้ขอให้พระองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราเอง และพระเจ้าคือพระบิดาของเรา ผู้ทรงรักเรา และทรงประทานให้เราใจที่มีความชื่นชมยินดีและความหวังอันดีโดยพระคุณ ทรงชูใจและตั้งใจของท่านไว้ให้มั่นคงในกิจการ และในวาจาอันดีทุกอย่าง” 2 เซสะโลนิกา 2:16, 17

“ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ได้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากตาย คือพระองค์ผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะอันเลิศ โดยโลหิตแห่งคำสัญญาไมตรีนิรันดร ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นคนสำเร็จถ้วนถี่ในการดีทุกอย่างเพื่อจะได้ประพฤติตามพระทัยของพระองค์ และทรงตกแต่งเราทั้งหลายให้เป็นที่ชอบพระทัยต่อคลอง พระเนตรของพระองค์โดย พระเยซูคริสต์จงถวายสง่าราศีแก่พระองค์นั้นสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” ฮีบรู 13:20, 21

หมายเหตุ

มีบ่อยครั้งที่พิธีซึ่งทำข้างหลุมฝังศพนี้รู้สึกรู้ว่า มีผู้โศกเศร้าเป็นทุกข์หนักใจมากที่สุด ก็อบางทีเขาจะรู้สึกว้าวและอ้างว้างชอบกล โดยนึกว่าคนที่รักของตัวต้องถูกฝังอยู่ในดินแต่คนเดียว และไม่ได้เห็นหน้ากันอีกเลย เพราะฉะนั้นศิษยาภิบาลควรไปพูดคุยปลอบโยนทันทีที่ทำพิธีเสร็จ อาจเดินเคียงเข้าไปใกล้ ๆ ตัวในขณะนั้น และให้คำปลอบโยนหนุนใจเขาเป็นพิเศษ เป็นการเฉพาะตัวสำหรับคนนั้น ๆ ศิษยาภิบาลควรอยู่สนทนาปราศรัยกับผู้เศร้าโศกให้นานพอสมควรแก่เวลา และถ้ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อาจเป็นคุณประโยชน์แก่เขาหรืออาจจะช่วยเหลือเขาได้ก็ควรลงมือทำทันที ทั้งนี้เพื่อระงับความโศกเศร้าที่ต้นตัวอยู่ในขณะนั้น และในโอกาสเช่นนี้แหละที่ศิษยาภิบาลจะมีโอกาสงาม ๆ พุดเจียบ ๆ กับคนที่กำลังทุกข์โศกเกี่ยวกับชีวิตทางด้านจิตวิญญาณ

ศิลปะพิศมมา

คำนำ

พระเยซูคริสต์ส่งเราทั้งหลายมาให้คริสเตียนพึงปฏิบัติแต่เพียงศิลปะสองอย่างเท่านั้น คือศิลปะพิศมมาและศิลปะมหานิท คริสเตียนทั่วโลกพากันยืนยันอย่างแน่นอนว่า การรับ ศิลปะพิศมมานั้นเป็นประสบการณ์แห่งวิญญาณจิตที่สำคัญอันหนึ่งในชีวิตของคริสเตียน เพราะฉะนั้นให้ผู้รับใช้ของพระเจ้าจงทำตามจุดประสงค์ของศิลปะพิศมมาซึ่งวางแบบไว้ในพระคัมภีร์ และศิลปะเช่นนี้ควรได้รับการสนับสนุนให้ คนเชื่อ พระเจ้าพึงปฏิบัติตาม

มีข้อปลีกย่อยอยู่สองสามข้อ ซึ่งศิษยาภิบาลควรปฏิบัติเพื่อให้ศิลปะดำเนินไปอย่างเรียบร้อย

ก. สิ่งแรกศิษยาภิบาลจะต้องรู้แน่ๆว่าคนที่มาขอรับศิลปะพิศมมานั้นได้บังเกิดใหม่จริง ๆ แล้วมีบ่อยครั้งที่คนมาขอให้ทำ ศิลปะพิศมมาก็เนื่องจากเห็นคนอื่นทำ ตัวเองก็เลยอยากทำตามบ้างหรือเห็นว่าเป็นสิ่งสมควรจะทำได้ แต่เขายังไม่ได้กลับใจเสียใหม่

ข. จงอธิบายอย่างระมัดระวัง แต่ต้องให้ผู้มารับศิลปะพิศมมาทุกคนเข้าใจความหมายของศิลปะพิศมมาอย่างแจ่มแจ้ง

ค. จงอบรมถึงการแต่งกายให้เหมาะสมกับศิลปะพิศมมา และแนะนำให้อาเสื้อผ้ามาอีกชุดหนึ่งเพื่อเปลี่ยนชุดที่เปียก เป็นการช่วยให้ผู้รับศิลปะไม่รู้สึกระคายหรืออึดอัดเวลาเข้าพิธีจริง ๆ

การไว้สง่าของพิธีควรรักษาไว้ ข้อแนะนำต่อไปนี้ควรอธิบายให้ผู้รับพิธีทราบ คือนคนที่รับศิลปะพิศมมา เวลาลงในน้ำให้ หันหน้าไปสู่ที่ประชุม เมื่อศิษยาภิบาลกล่าวคำของพิธีแล้วศิษยาภิบาลจะเอาผ้าเช็ดหน้าสะอาดปิดปากปิดจมูกของผู้รับศิลปะ แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งช้อนประคองบ่าของผู้รับ เพื่อช่วยพยุงให้หลังเอนลงไปในน้ำและกลับขึ้นมาได้สะดวก บางคนก็จับที่ข้อมือของศิษยาภิบาลด้วย เมื่อกลับขึ้นเป็นปกติ แล้วให้ผู้รับศิลปะยืนสงบ จนถึง ทุกคนรับศิลปะพิศมมาเสร็จ

พิธีศิลปะพิศมมา

การรับศิลปะพิศมมาควรได้รับการไตร่ตรองและเอาใจใส่มาแล้วอย่างดี ไม่ว่าศิลปะพิศมมานั้นจะทำร่วมกับพิธีนมัสการปกติหรือจะแยกทำศิลปะพิศมมาต่างหาก

ขอแนะนำให้อ่านระเบียบวาระดังนี้

1. เลือกร้องเพลงให้เหมาะสมกับพิธี
2. เลือกอ่านหรือท่องจำจากข้อเหล่านี้ หรือ ข้ออื่น ๆ ที่เหมาะสม

มัทธิว 3: 13-17 กิจการ 8:35-39

มัทธิว 28: 16-20 โรม 6:1-5

มาระโก 16: 14-18 โคลโลสี 2:12-14

3. อธิบายความหมายของบัพติศมาเพียงสั้น ๆ

4. ศิษยาภิบาลและผู้รับศีลจะลงไปใต้น้ำ

ศิษยาภิบาลพบกับผู้มารับบัพติศมาทีละคน

“ท่านแน่ใจหรือว่าท่านได้เป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว เพราะอาศัยบาปมีแห่งความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ปลดปล่อยบาปของท่านแล้ว ท่านเห็นชัดเจนในข้อนี้จริง ๆ หรือ?”

ผู้รับบัพติศมาจะตอบว่า “ข้าพเจ้าเห็นแล้ว”

ท่านมีความประสงค์ จะติดตามพระเยซูคริสต์ในการที่ตัวของท่านเองได้ตายแล้วในชีวิตเก่า เพื่อเดินไปในชีวิตใหม่กับองค์พระเยซูคริสต์หรือ?”

ผู้รับบัพติศมาจะตอบว่า “ข้าพเจ้าขอสัตย์อย่างนั้น”

หมายเหตุ หลังจากได้ไต่ถามปากคำ แต่ละคนแล้วจะให้โอกาสแก่ผู้รับพิธีบัพติศมากล่าวคำเป็นพยานก็ได้ ถ้าประสงค์เช่นนั้น

“นาย... หรือนาง..... หรือ..... นางสาว โดยการรับด้วยปากของท่านเองว่า ท่านมีความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์โดยนับถือว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปประจำตัวของท่าน โดยเฉพาะ และโดยการเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ ท่านได้สำแดงความประสงค์ของท่านที่จะติดตามพระองค์ไปโดยยอมให้ตัวเองตายไปจากชีวิตเก่า และยอมเดินตามพระเยซูคริสต์ในชีวิตใหม่ ข้าพเจ้าจึงให้ท่านรับบัพติศมาในนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ อาเมน” (ณ ที่นี้ผู้รับพิธีบัพติศมา จะจุ่มลงไปใต้น้ำดังที่อธิบายมาแล้ว)

5. จะร้องเพลงสักข้อหนึ่ง หรือข้อร้องรับระหว่างผู้รับพิธีบัพติศมาแต่ละคนก็ได้

เป็นสิ่งที่ดีถ้าจะมอบประกาศนียบัตรให้แก่ผู้เข้ารับพิธีบัพติศมาไว้เป็นหลักฐาน (สั่งซื้อได้จาก กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ กรุงเทพฯ)

ศีลมหาสนิท

คำนำ

พิธีศีลมหาสนิท หรือ ศีลระลึกล้วนเป็นการผูกมัดอันศักดิ์สิทธิ์ของผู้เชื่อกับ พระองค์เจ้าผู้ทรง
ฟื้นคืนพระชนม์ และเป็นการผูกมัดคริสเตียนให้มีสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน เพื่อได้รับพระพรจากพระ
เจ้า ศีลมหาสนิทเป็นพิธีที่ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ และกิจกรรมที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้ และการ
สิ้นพระชนม์บนกางเขนการร่วมโต๊ะเสวยกับพระเยซูคริสต์เป็นเวลาที่ดีวิญญานได้รับประสบการณ์
อันสูงสุด ไม่มีการประชุมน้มนัสการอื่นใดที่มีค่าเท่ากับพิธีศีลมหาสนิท แต่น่าเสียดายที่พิธีอันสูงศักดิ์
เช่นนี้หลายคนทำให้กลายเป็นพิธีที่ไร้ความหมาย จึงให้ศิษยาภิบาลเข้าใจจุดประสงค์แห่งความจริงข้อนี้
เพื่อจะได้ปฏิบัติต่อพิธีในทางที่ถูกต้อง

การเตรียมเครื่องถือศีลมหาสนิทนั้นเป็นหน้าที่ซึ่งศิษยาภิบาลจะต้องเป็นห่วง ถ้าศิษยาภิบาลจะไม่
เตรียมเองก็จงมอบให้คนหนึ่งรับผิดชอบ ผ้าปูโต๊ะควรสะอาดจริง ๆ ถ้วยน้ำองุ่นและภาชนะใส่ขนมปัง
ควรสะอาดเป็นพิเศษและเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ส่งน้ำองุ่นกับขนมปังควรแต่งกายสะอาด คนเหล่านั้นที่มี
ส่วนช่วยในพิธีจะได้รับการบอกเล่าก่อนล่วงหน้าว่า แต่ละคนมีหน้าที่อย่างไร และพิธีจะต้องดำเนินไป
อย่างไรจะต้องรู้กันหมด

เมื่อพิธีศีลมหาสนิท อย่าให้เกิดความคิดที่ว่า การทำพิธีศีลระลึกร่วมโต๊ะเสวยกับพระเยซู
เป็นการเพิ่มเติมจากการน้มนัสการพระเจ้าตามปกติ แต่การประชุมน้มนัสการนั้นควรให้คำเทศนาเป็น
ข้อความที่เตรียมจิตใจ เพื่อเข้าพิธีศีลมหาสนิท และการประกอบพิธีศีลมหาสนิทนี้ไม่ควรทำให้เป็นการ
เร่งรีบ จงให้ทุก ๆ อย่างในการน้มนัสการถึงถึงพิธีศีลมหาสนิทอันศักดิ์สิทธิ์

ศิษยาภิบาลควรเชื่อคริสเตียนทุกคนที่มาร่วมการน้มนัสการให้เข้าร่วมพิธีศีลมหาสนิทถึงแม้ว่า
คริสเตียนผู้นั้นจะมาจากคณะอื่น โดยเฉพาะผู้ที่รู้ว่าตนได้บังเกิดใหม่แล้ว และมีความประสงค์ที่จะ
ดำเนินชีวิตคริสเตียน

ศิษยาภิบาลไม่ควรห้ามผู้ใด แต่เชิญเขาโดยกล่าวว่า “จงให้ทุกคนพินิจดูใจของตนเสียก่อน”

แบบที่หนึ่ง การถือศีลมหาสนิทพร้อมกัน

การถือศีลมหาสนิท พร้อมกันเป็นแบบที่โดยมากกระทำคล้าย ๆ กันทั่ว โดย กล่าวคือ แจกขนม
ปังให้แก่คริสตสมาชิกผู้เข้าร่วมพิธีทั่วทุกคน และให้ถือขนมปังไว้ก่อนจนกว่าจะให้อาณัติสัญญา
รับประทานพร้อม ๆ กัน และการทำพิธีกับถ้วยน้ำองุ่นก็ให้ทำอย่างเดียวกัน

คณะผู้ปกครองของคริสตจักรจะเข้ามาประจำโต๊ะมหาสนิท อย่างมีระเบียบและเป็นสง่า น่าเคารพ (ค่อย ๆ เปิดผ้าคลุมขนมปังและถ้วยน้ำองุ่น)

ศิษยาภิบาลจะอ่านข้อพระธรรม (หรือเล่าจากความจำดีกว่า ว่า) “ด้วยว่าข้าพเจ้าได้รับเรื่องพิธีศีลระลึกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้มอบเรื่องนี้ไว้กับท่านทั้งหลายแล้ว คือในกลางคืนวันนั้น เมื่อเขาทรยศขายพระเยซูเจ้าพระองค์ทรงหยิบขนมปัง ครั้นขอบพระคุณแล้วจึงทรงหักเสียดร้าวว่า “นี่เป็นกายของเรา ซึ่งทรงประทานให้ท่านทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา”

(1 โครินธ์ 11: 23, 24)

อธิษฐานขอบพระคุณสำหรับเครื่องหมายขนมปัง (จงให้ผู้ปกครองคนหนึ่งอธิษฐานแทนก็จะเป็นการดี)

ศิษยาภิบาลกล่าวต่อไป “ครั้นขอบพระคุณแล้วจึงทรงหักเสียดร้าวว่า “นี่เป็นกายของเราซึ่งทรงประทานให้ท่านทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา”

ศิษยาภิบาลจะขอร้องให้ที่ประชุมถือขนมปังไว้จนแจกให้ทั่วถึงกันทุกคน แล้วจึงสั่งถาดขนมปังให้แก่บรรดาผู้ปกครองไปแจกแก่มวลสมาชิก และศิษยาภิบาลจะนั่งลงขณะที่ผู้ปกครองแจกขนมปัง

ขณะที่แจกขนมปัง คนตรีจะบรรเลงเพลงเบา ๆ หรือจะให้ที่ประชุมร้องเพลงก็ได้ หรือจะอธิษฐานเจียบ ๆ ขณะแจกขนมปังก็ได้

เมื่อผู้ปกครองแจกขนมปัง และนำถาดมาส่งให้ศิษยาภิบาล แล้วไปตั้งซึ่งสำรองไว้โดยเฉพาะ

ศิษยาภิบาลจะรับถาดขนมปังแล้วก็ส่งขนมปังให้แก่ผู้ปกครอง ศิษยาภิบาลอ่านข้อพระธรรม หรือจะพูดปากเปล่าก็สุดแต่เห็นควร แต่ถ้อยคำของศิษยาภิบาลควรมุ่งตรงไปที่พระเยซูคริสต์ด้วยความเคารพ

หมายเหตุ เพื่อเป็นการเปลี่ยนธรรมเนียม ศิษยาภิบาลจะอธิษฐานขอบพระคุณในเมื่อขนมปังได้ส่งจนทั่วทุกคนแล้ว พออธิษฐานจบก็รับประทานพร้อมกัน

เมื่อรับประทานขนมปังเสร็จแล้ว ให้ทุกคนสงบใจอธิษฐานเจียบ ๆ เพียงระยะครู่หนึ่ง ครั้นแล้วศิษยาภิบาลจึงอ้างข้อพระธรรมที่ว่า “เมื่อรับประทานขนมปังแล้ว พระองค์จึงทรงหยิบจอก (ผู้ปกครองยืนขึ้น แล้วศิษยาภิบาลหรือผู้ปกครองคนหนึ่ง อธิษฐานขอบพระคุณสำหรับน้ำองุ่น) ศิษยาภิบาลอ้างข้อพระธรรม “เมื่อรับประทานขนมปังแล้ว พระองค์จึงทรงหยิบจอกด้วยอาการอย่างเดียวกัน ดร้าวว่า “จอกนี้คือคำสัญญาใหม่ด้วยโลหิตของเรา เมื่อท่านดื่มจากจอกนี้เวลาใด จงดื่มเป็นที่ระลึกถึงเรา เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากจอกนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าพระองค์จะเสด็จมา” ศิษยาภิบาลจะขอร้องให้ที่ประชุมถือถ้วยน้ำองุ่นไว้ จนกว่าทุกคนจะได้รับถ้วยน้ำองุ่นทั่วกัน ศิษยาภิบาลจะมอบถาดน้ำองุ่นขึ้นให้แก่ผู้ปกครอง ผู้ปกครองจึงนำออก

แจกแก่ที่ประชุม และศิษยาภิบาลกลับไปนั่งที่เดิม (ในที่นี้คนตรีจะบรรเลงเพลงเบา ๆ ก็ได้หรือจะให้ที่ประชุมร้องเพลงก็ได้ หรือจะเชิญชวนให้ทุกคนสงบใจอธิษฐานขณะที่แจกน้ำองุ่นก็ได้)

เมื่อผู้ปกครอง ส่งทั่วแล้วศิษยาภิบาลจะรับถาดน้ำองุ่นจากผู้ปกครอง แล้วผู้ปกครองนั่งที่ซึ่งสำรองไว้ ศิษยาภิบาลส่งน้ำองุ่นให้ผู้ปกครองทีละคน ศิษยาภิบาลหยิบจอกน้ำองุ่นแล้วอธิษฐาน หรือจะอ่านข้อพระธรรมตอนหนึ่งตอนใดที่เหมาะสมกับพิธีนี้ หรือจะพูดด้วยปากเปล่าก็ได้

ที่ประชุมรับประทานน้ำองุ่นพร้อมกัน แล้วสงบใจอธิษฐาน ศิษยาภิบาลจะอธิษฐานอีกที (ถ้าไม่มีที่สำหรับวางถ้วยเปล่า ศิษยาภิบาลจะส่งถาดให้ผู้ปกครองเพื่อเก็บถ้วยเหล่านั้น)

การถวายทรัพย์เพื่อการกุศลใด ๆ (ถ้าเป็นธรรมเนียม ของคริสตจักร จะมีการเรียไร เป็นพิเศษ เจ้าหน้าที่ก็ควรได้รับคำบอกเล่าล่วงหน้าเพื่อเตรียมทุกอย่างให้พร้อม)

ถวายเพลงบทสุดท้าย

ขอพระพรปิดประชุม

แบบที่สอง การถือศีลมหาสนิทโดยรับประทานขนมปังและน้ำองุ่นติดต่อกันไป

ถ้ามีคนมาก และมีผู้ปกครองหลายคนจะช่วยกันผู้ปกครองพวกหนึ่งแจกขนมปัง และอีกพวกหนึ่งแจกน้ำองุ่น และแจกขนมปังและน้ำองุ่นติดต่อกันไปเลยแต่ทั้งนี้ต้องระวังการแจกให้กระทำด้วยเป็นระเบียบและให้เป็นที่น่าับถือ ส่วนการรับประทานนั้นจะรับประทานขนมปังและน้ำองุ่นติดต่อกันไป พร้อมทุกคน เมื่อศิษยาภิบาลกล่าวคำเชิญให้รับประทาน

แบบที่สาม การถือศีลมหาสนิทโดยให้ทุกคนบริการแก่อีกคนหนึ่งก่อน

จะให้มวลสมาชิกส่งขนมปังและน้ำองุ่นต่อ ๆ กันไปเองก็ย่อมทำได้ เพื่อก่อให้เกิดความสนิทสนมเป็นกันเองมากขึ้นระหว่างสมาชิกด้วยกัน ณ โต๊ะเสวยของพระเยซูคริสต์ ผู้ปกครองจะส่งถาดขนมปังให้สมาชิกคนที่สองในแถวแรกรับไว้ คนนั้นจะยื่นให้คนที่หนึ่งหยิบขนมปัง แล้วคนที่สองส่งถาดให้คนที่สามรับไว้คนที่สามยื่นถาดให้คนที่สองหยิบ คนที่สามส่งต่อไปคนที่สี่ และทำดังนี้ตลอดแถวจนถึงคนสุดท้าย คนสุดท้ายส่งให้ผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะยื่นถาดให้คนสุดท้ายหยิบ แล้วทำอย่างเดียวกัน เมื่อส่งน้ำองุ่นด้วย

แบบที่สี่ การถือศีล มหาสนิทที่โต๊ะพร้อมกับการนมัสการ

การประกอบพิธี ศีลมหาสนิท อาจ การทำได้จากโต๊ะที่ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ โดยไม่มีการเทศนาแต่การเตรียมพิธีต้องเตรียมอย่างละเอียดถี่ถ้วน มิฉะนั้นแล้วพิธีมหาสนิทจะขาดความสำคัญ

ถ้ามีคนป่วย หรือ คนชราซึ่งไม่สามารถไป ร่วมการถือศีลมหาสนิทที่คริสตจักรได้ ศิษยาภิบาล
นำขนมปังและน้ำองุ่น ไปให้ผู้นั้น

พิธีถวายเป็นเด็ก

คำนำ

พิธีถวายเป็นเด็ก ๆ แก่พระเจ้า ไม่มีพระบัญญัติข้อใดในพระคริสตธรรมคัมภีร์สั่งไว้ แต่ในพระคัมภีร์ก็มีคนทำเป็นตัวอย่างแล้ว เรื่องมีอยู่ว่า พระเจ้าทรงอ้างสิทธิว่า บุตรชายหัวปีของชนชาติอิสราเอลนั้นเป็นสมบัติของพระองค์ ยกตัวอย่างเรื่องนางฮันนาถวายเป็น ซามูเอลเมื่อยังเล็กโยเซฟและนางมาเรียได้นำพระกุมารเยซูมาถวายเป็นพระเจ้าที่โบสถ์เมื่อยังทรงเป็นทารก เรื่องนี้เป็นตัวอย่างอันดี

ใครบ้างที่ควรถวายเป็นเด็กของตนแก่พระเจ้า? ถ้าบิดามารดาเป็นคริสเตียนก็เป็นการดีสุดที่จะถวายเป็นเด็ก แต่ถ้าบิดาไม่เป็นคริสเตียน มารดาจะนำบุตรมาถวายเป็นพระเจ้าก็ได้ หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นคริสเตียนก็ยอมทำได้

เมื่อศิษยาภิบาลทราบว่ามีบิดามารดาของเด็กมีความประสงค์จะทำพิธีถวายเป็นบุตรของตน ศิษยาภิบาลควรไปเยี่ยมบิดามารดาของเด็กที่บ้าน และสนทนา กันถึงเรื่องเกี่ยวกับการทำพิธีถวายเป็นเด็กและพูดถึงความสำคัญของพิธีนี้ว่ามีอะไรบ้างบิดามารดาไม่ควรถวายเป็นเด็กเพราะเป็นธรรมเนียมเท่านั้น แต่

ศิษยาภิบาลควรชี้แจงให้บิดามารดาเข้าใจถึงความสำคัญของพิธี ศิษยาภิบาลควรอธิบายถึงลักษณะของพิธีว่า จะต้องประกอบขึ้นด้วยลักษณะและสภาพอย่างไร และพิธีถวายเป็นเด็กก็จะต้องนัดประกอบพิธีกันเวลาไหน ศิษยาภิบาลต้องรู้จักชื่อของเด็ก และใช้ตัวอักษรสะกดการันต์ให้ถูกต้องว่า ชื่อเด็กนั้นเขียนอย่างไรนามสกุลอะไร และบิดามารดาของเด็กชื่ออะไรและวันเดือนปีเกิดของเด็กก็ต้องให้ตรงกับใบสูติบัตร เพราะรายการต่าง ๆ ของเด็กจะต้องเข้าอยู่ในทะเบียนของคริสตจักรต่อไป เป็นการสมควร จะมอบประกาศนียบัตรสำหรับการถวายเป็นบุตรธิดา ศิษยาภิบาลจะมอบประกาศนียบัตรให้แก่บิดามารดา ของเด็กหลังจากทำพิธีแล้วในวันนั้น (ติดต่อชื่อประกาศนียบัตรนี้ได้ที่กองคริสเตียนบรรณา ศาสตร์ กรุงเทพฯ)

การทำพิธีถวายเป็นเด็ก

ที่ประชุมร้องเพลง ที่เหมาะสมกับเด็ก เช่น “เมื่อพระเยซูมาเลือกหาผู้เป็นศิษย์” บิดามารดาของเด็กมาขึ้นอยู่ตรงหน้าศิษยาภิบาล บิดาหรือมารดาอุ้มเด็กถ้าเด็กยังเล็กมาก

ศิษยาภิบาลอ่านข้อพระธรรม สักหนึ่งหรือสองตอนเช่น

“ดูกรพวกอิสราเอล จงฟังเถิด พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเราเป็นเอกพระเจ้า และเจ้าจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าด้วยสุดในสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดกำลังของเจ้า และด้วยคำเหล่านี้ซึ่งเราสั่งไว้แก่เจ้าทั้งหลายในวันนี้ ก็ให้ตั้งอยู่ในใจของเจ้าทั้งหลาย และจงอุทิศคำสั่งสอนบุตรทั้งหลายของ

เจ้าด้วยคำเหล่านี้ และเมื่อเจ้าทั้งหลายจะนั่งอยู่ในเรือ หรือเดินในหนทาง หรือนอนลง และตื่นขึ้น”
เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-7

หรือ

“แต่ว่าพระกรณาคณแห่งพระเจ้าฯ แก่คนที่ยำเกรงพระองค์นั้นก็มั่นคงอยู่ตั้งแต่อดีตกาลตลอด
อนาคตกาล และความชอบธรรมของพระองค์ถาวรแก่ลูกหลานสืบ ๆ ไป คือแก่คนทั้งปวงที่รักษาคำ
สัญญาไมตรี ของพระองค์และแก่คนที่จดจำข้อพระบัญญัติของพระองค์ไว้และประพฤติตาม”

สดุดี 103: 17, 18

หรือ

“พระองค์จึงทรงเรียกเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งให้ยืนท่ามกลางเขา แล้วตรัสว่า “เรากล่าวแก่ทั้งหลาย
ตามจริงว่า ถ้าพวกท่านไม่กลับใจเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ ท่านจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย เหตุ
ฉะนั้นถ้าผู้ใดยอมจิตใจลงเหมือนเด็กเล็ก ๆ คนนี้ ผู้นั้นจะเป็นใหญ่แผ่นดินในดินสวรรค์ ถ้าผู้ใดจะรับเด็ก
เล็ก ๆ เช่นนี้คนหนึ่ง ในนามของเรา ผู้นั้นก็รับเราด้วยแต่ผู้ใดจะนำผู้เล็กน้อย เหล่านี้ คนหนึ่งที่เชื่อในเรา
ในหลุมฝังศพ ถ้าได้เอาหิน โม้ก้อนใหญ่ผูกคอผู้นั้นถ่วงเสียที่ทะเลลึกดีกว่า” มัทธิว 18:2-6

ศิษยาภิบาลอธิษฐานขอบพระคุณที่มีบิดามารดาเป็นคริสเตียน และขอพระพรจากพระเจ้าเพื่อ
อวยพระพรแก่บิดามารดาและเด็ก

คำปราศรัยแก่บิดามารดา “ท่านผู้เป็นบิดามารดา ในการที่ท่านนำเอาบุตรธิดาของท่านมาถวาย
พระเจ้าในวันนี้ นับว่าท่านกำลังทำความสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ ระหว่างตัวท่านกับพระเจ้าผู้ทรงรักษาคำ
สัญญาของพระองค์มาตลอดพันชั่วอายุคนแล้ว ตลอดหลายยุคหลายสมัยบิดามารดาที่นับถือเกรงกลัว
พระเจ้า ย่อมนำบุตรของตนมาถวายพระเจ้า ทั้งนี้ นับว่าท่านทำตามการสืบมรดกที่น่าสรรเสริญ

เพราะท่านเชื่อว่าเด็กคนนี้เป็นของพระราชทานมาจากพระเจ้าและท่านจะต้องรับผิดชอบเพื่อ
ชีวิตของเขาท่านมีความประสงค์จะถวายเด็กนี้แก่พระเจ้า เพื่อให้เขาปฏิบัติพระองค์หรือท่านสัญญาหรือ
ว่าท่านจะอธิษฐานกับเขา และจะอธิษฐานเพื่อเขา ทั้งสัญญาว่าจะสั่งสอนเขาให้รู้จักพระธรรมโอวาท
ของพระคริสต์และสอนให้รู้จักอ่านพระคัมภีร์สอนให้อธิษฐานส่วนตัวเพื่อนำไปสู่ชีวิตบริสุทธิ์ และจะ
พาเขาไปนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์วิหารเสมอ ๆ และพยายามจะทำทุกวิถีทางให้รู้จักพระเยซูคริสต์ว่า
เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเป็นพระเจ้าของเขา ท่านสัญญาดังนี้หรือ?”

บิดามารดาของเด็กจะรับคำว่า “ข้าพเจ้าขอสัญญาดังนั้น”

การถวายเด็ก ศิษยาภิบาลรับเด็กมาอุ้มไว้ และวางมือบนศีรษะของเด็ก พูดให้ดังและชัดเจนว่า
“..... (ชื่อเด็ก) บัดนี้ข้าพเจ้าได้มอบถวายตัวของท่านต่อพระเจ้าในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ขอให้ชีวิตอันเยาว์วัยของท่านนี้ได้รับการชุบเลี้ยงให้เจริญเติบโตขึ้นมาโดย

อิทธิพลแห่ง พระคุณของพระวิญญูณบริสุทธฺิ ขอให้พระเจ้าทรงเรียกท่านเข้ามาอยู่ในแผ่นดินของ พระองค์โดยเร็วเพื่อท่านจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตลอดชีวิตของท่านเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์ และ เป็นการเร่งให้พระเยซูเสด็จกลับมาโดยเร็ว”

ศิษยาภิบาลอริชฐาน เพื่อการพิทักษ์รักษาของพระเจ้า ให้คุ้มภัยจากการจงใจให้ทำชั่ว และ อริชฐานขอให้เด็กคนนี้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้า และเป็นพระผู้ช่วยให้รอดเร็วขึ้น และให้เขามีอาชีพ การงานที่เป็นไปตามแผนการของพระเจ้า

ศิษยาภิบาลส่งเด็กให้แก่บิดาหรือมารดา

ขอพระพร แล้วบิดามารดาจะกลับไปนั่งที่เดิม

การรับเข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักร

คำนำ

ศิษยาภิบาล ควรอธิบายแก่คนที่จะขอเข้าเป็นสมาชิกให้เข้าใจถึงความสำคัญ ของการเป็นสมาชิกภาพ กล่าวคือบางคนอาจเข้าใจผิดว่าการเป็นสมาชิกของคริสตจักรเป็นของจำเป็น สำหรับความรอดพ้นบาป ถ้าไม่เป็นสมาชิกแล้วจะต้องตกนรกทีเดียว หรือมิฉะนั้นก็ทำตรงกันข้ามคือบางคนก็เพิกเฉยละเลยต่อความสำคัญของการเป็นสมาชิกภาพ ไม่มีการร่วมแรงร่วมใจกัน และการเป็นสมาชิกนั้นก็เลยกลายเป็นเพียงพิธีอย่างหนึ่งเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี การเป็นสมาชิกก็มีส่วนช่วยที่จะทำให้ ระดับมาตรฐานของจิตใจของเราสูงขึ้น และหลักการใหญ่ที่สำคัญ ๆ ก็ควรรักษาไว้ มาตรฐานที่สำคัญซึ่งเราควร จะรักษาไว้ใน การเป็นสมาชิกภาพก็คือ จำเป็นต้องเป็นคริสตจักรที่เชื่อฟังคำสั่ง ของพระเยซูคริสต์ตามหลักพระคัมภีร์

ประการที่ 1 คริสตจักรควรมีมาตรฐานที่เหมาะสมกับคนทั่ว ๆ ไป พร้อมกันนั้นจะต้องมี หลักฐานการเกิดใหม่ ของสมาชิกผู้นั้นตรงกับหลักข้อเชื่อของคริสตจักร และถูกต้องตามคริสตธรรมนุญ ของสภาคริสตจักร

ประการที่ 2 จะต้องมีการของคริสตจักรรับบ้านที่ตรวจและพิจารณา การรับสมาชิกใหม่

ประการที่ 3 ผู้สมัครเป็นสมาชิกทุกคนควรได้รับการได้สวนชีวิตประวัติและความประพฤติจาก คณะกรรมการนี้ การสัมภาษณ์และสอบสวนเช่นนี้ควรทำด้วย ลักษณะที่เป็นกันเองแต่การสนทนากัน นั้นมีจุดประสงค์ที่จะรู้ความจริงของเขาในการที่สมัครเข้าเป็นสมาชิก ของคริสตจักร

การทำพิธีรับคริสตสมาชิก

การรับเป็นสมาชิกของคริสตจักรอาจทำพิธีรับในเวลาที่มีการนมัสการตามปกติหรือเวลาทำพิธี ศีลมหาสนิทก็ได้

ศิษยาภิบาลจะประกาศรับสมาชิกใหม่ โดยขานชื่อและอ้างหลักฐานของผู้นั้น (1. คนที่มีความ เชื่อใหม่ หรือ 2. คนที่โอนมาจากคริสตจักรอื่น หรือ 3. ผู้ที่หลงไปแล้ว และได้กลับใจใหม่) ตามที่ คณะกรรมการได้ตกลงรับไว้แล้ว

คณะผู้ปกครองของคริสตจักรจะยืนอยู่ข้างศิษยาภิบาลก็ได้ในการต้อนรับสมาชิกใหม่

ข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ ต่อไปนี้ ควร อ่านเพื่อแสดงการต้อนรับ

“ข้าพเจ้าจะสนองพระเดชพระคุณแก่พระเจ้าฯ ตอบแทนคุณที่ทรงประทานแก่ข้าพเจ้านั้น อย่างไรก็ได้ ข้าพเจ้าจะหยิบจอกแห่งความรอดและจะทูลออกพระนามของพระเจ้าฯ ข้าพเจ้าจะแก้บนต่อ พระเจ้าฯ ต่อหน้าพลไพร่ทั้งปวงของพระองค์พระเจ้าค่ะ” สดุดี 116:12-14

“ด้วยว่า ซึ่งมีใจเชื่อ ก็เป็นการชอบธรรมและซึ่งรับด้วยปากก็เป็นที่รอด” โรม 10:10

“เหตุฉะนั้นทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์เราจะรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์” มัทธิว 10:32

หรือจะอ่าน กิจการ 19: 1-6; 1 ทิโมเธีย 4:14-16 ฮีบรู 6:1, 2 1 เปโตร 1:1-12

ครั้นแล้วศิษยาภิบาลจะอ่านข้อสัญญาดังนี้

“เรา ซึ่งเป็นสมาชิกคริสตจักรได้ทำสัญญากับพระเจ้า และทำสัญญาต่อกันว่า เราจะละเว้นจากการปฏิบัติใด ๆ ตามระคะตัมหาของเนื้อหนังซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับเรื่องของวิญญาณจิต และเราจะแสดงความเชื่ออารีย์ต่อกันและกัน โดยสลัดทิ้งความขมขื่น ความโกรธ ความเครียดแค้นแค้นเว้นการพูดอะอะโวยวาย และไม่พูดหยาบคายและเราจะมีใจอ่อน สุภาพ และอภัยโทษให้กันและกัน เหมือนกับพระคริสต์ทรงอภัยโทษให้แก่เรา

“เราซึ่งเป็นหัวหน้าของครอบครัวจะจัดให้มีการนมัสการพระเจ้าใน ครอบครัว ของเราเองและจะพยายามนำเด็ก ๆ ของเราและคนอื่น ๆ ในบ้านให้รู้จักพระคุณและความรักของพระเยซูคริสต์เจ้า เรา จะหมั่นไปนมัสการพระเจ้าเสมอในวันของพระองค์ที่คริสตจักร และการประชุมต่าง ๆ ซึ่งคริสตจักรได้ตกลงกันไว้ เราจะหมั่นไปร่วมใจกันทำพิธีถือศีลมหาสนิท และเราจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามที่พระเจ้าทรงอวยพระพรให้แก่เรา เราจะทะนุบำรุงคริสตจักรของพระเยซูให้รุ่งเรืองขึ้นตามที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เรา และในการประกาศเผยแผ่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่มนุษย์ทั่วโลก

“เราจะระลึกถึงเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองทุกตำแหน่งที่ทำการปกครองเรา ดังนั้นเราจะต้องอธิษฐานเพื่อเจ้าหน้าที่เหล่านั้น และเราจะร่วมมือร่วมใจกับเขาเหล่านั้นตามที่จะทำได้ทุกโอกาส โดยไม่ผิดหลักพระธรรมคัมภีร์

“ขอให้พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของเราให้สามารถทำตามคำสัญญา

(ถ้าหากต้องการอาจใช้รายการต่อไปนี้แทนก็ได้)

“สหายคริสตเดียนทั้งหลาย เราชื่นชมยินดีในสิ่งที่ท่านมีความประสงค์ จะร่วมสังคัม กับเราในการที่ท่านมีความประสงค์ จะร่วมสังคัมกับเราในคริสตจักรนี้ เพราะท่านได้เป็นพยานยืนยันความเชื่ออย่างดีของท่าน ท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับ บรรดาผู้เชื่อพระเจ้าซึ่งได้รับความรอดพ้นบาปตลอดหลายชั่วอายุมาแล้ว โดยการเข้าร่วมเป็นสมาชิก ท่านได้รับสิทธิอันศักดิ์สิทธิ์และจะต้องรับผิดชอบด้วยเป็นหน้าที่ของท่านที่จะเป็นพยาน ยืนยันต่อคนอื่น ๆ ให้รู้จักพระคริสต์ จงอธิษฐานเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลสมประสงค์จงช่วย กันทะนุบำรุงคริสตจักรตามกำลังความสามารถที่พระเจ้าประทานให้ จงไปร่วมประชุมและหนุนใจการทำงานของคริสตจักร จงสนับสนุนด้วยความรัก ด้วยการงาน และด้วยการยอมเสียสละ จงหนุนใจผู้เป็นหัวหน้าให้มีกำลังใจซึ่งในเวลาเดียวกัน จะเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ให้แก่

จิตใจของท่านเองด้วย จงดำเนินให้สมกับพระนามของพระคริสต์ และให้สมกับชื่อของคริสตจักร อะไร ๆ ที่ชั่วก็จงเว้นเสีย จงรักพี่น้องและให้ความเคารพนับถือต่อผู้รับใช้พระเจ้า”

แล้วให้ที่ประชุมยืนขึ้นต้อนรับ

“ท่านที่รัก ในการต้อนรับพี่น้องคริสเตียนเหล่านี้ไว้ในความสามัคคีธรรม ของคริสตจักรเราจึงเข้าไปพิชิตอันศักดิ์สิทธิ์และสำคัญของพระเจ้า อย่าให้สมาชิกใหม่ เหล่านี้ต้องอับอายขายหน้าเพราะสมาชิกเก่า ๆ ทำสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม หรืออย่าทำอะไร ๆ ให้เป็นการผิดหวัง และก่อให้เกิดความท้อถอย ขอให้เขารู้ว่า พระวิหารของพระเจ้าแห่งนี้เป็นที่บำรุงจิตใจให้เจริญขึ้นในพระคริสต์และเป็นสถานที่ดี ภัย เราสมาชิกเก่า ๆ ควรพร้อมที่จะต้อนรับสมาชิกใหม่เหล่านี้เป็นพี่น้องกันในพระคริสต์ จงแบกภาระของเขาด้วย ความรักในพระคริสต์ จงแบ่งทุกข์ป็นสุขซึ่งกันและกัน สิ่งใดที่พระวณะของพระเจ้าบอกแก่เขาอย่างไร เราก็ควรจะปฏิบัติตามอย่างนั้น โดยพระคุณของพระเจ้าในการที่เรา ร่วมสามัคคีกันเราจงให้คำมั่นสัญญา แก่คนเหล่านี้ เหมือนกับที่เขาให้คำมั่นสัญญาแก่เรา เพื่อจะก่อให้เกิดชีวิตบริสุทธิ์อยู่เสมอ จงให้ความสนิทสนมของเราเป็นที่ชื่นชมยินดี”

อธิษฐานของพระพรสัน ๆ ต่อจากนั้น ศิษยาภิบาลและผู้ปกครองก็ควรแสดงความยินดีต่อคริสเตียนใหม่

เพลง “ความรักนั้นไซร์ได้ผูก” อาจร้องเกี่ยวกับการรับสมาชิกใหม่ ก็ได้

หมายเหตุ ศิษยาภิบาลควรสำรวจดูว่าบันทึกชีวิตประวัติและรายการต่าง ๆ ของสมาชิกใหม่ได้เขียนไว้ในทะเบียนคริสตจักรเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

การรับโอนสมาชิก

ถ้าเราทราบว่าผู้ที่มาสมัครเข้าเป็นสมาชิกเคยเป็นสมาชิกของคริสตจักรอื่นอยู่แล้ว ก็เป็นการสมควรที่จะขอร้องให้ผู้นั้นโอนสำมะโนครัวคริสตจักรมายังคริสตจักรเรา โดยมากสมาชิกที่มาสมัครใหม่มักไม่เข้าใจว่าจะขอโอนอย่างไร ศิษยาภิบาลควรขอไปโอนสมาชิกของผู้นั้น

ตัวอย่างจดหมายขอย้ายทะเบียนสมาชิก

วันที่.....

กำนับศิษยาภิบาลคริสตจักร.....

ด้วยนาย..... นาง.....นางสาว.....

ได้ขอร้องให้ข้าพเจ้ามายังท่าน เพื่อจะขอย้ายทะเบียนออกจากคริสตจักร ของท่านมาเข้าเป็นสมาชิกในคริสตจักรของข้าพเจ้า ซึ่งจะรับเข้าเป็นสมาชิกในไม่ช้านี้ ขอโปรดส่งไปโอนของ.....

มาให้ข้าพเจ้าโดยเร็ว

ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านในการนี้เป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณล่วงหน้า
ในการเอื้อเฟื้อของท่าน

ขอแสดงความนับถือ

.....

ศิษยาภิบาลคริสตจักร.....

ตัวอย่างใบย้ายทะเบียนสมาชิก

วันที่.....

ค่านับศิษยาภิบาลคริสตจักร.....

หนังสือสำคัญฉบับนี้แสดงว่านาย.....

นาง..... นางสาว..... ได้เป็นสมาชิกของคริสตจักรนี้ การเป็นสมาชิกของ
คริสตจักรนี้จะสิ้นสุดลงตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป หวังว่าผู้นี้จะเป็นสมาชิกที่ดีของท่านต่อไป และเชื่อว่า
ท่านคงจะรักคุ้มครองเขาด้วย ความรักของพระคริสต์

ขอแสดงความนับถือ

.....

ศิษยาภิบาลคริสตจักร.....

พิธีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของคริสตจักร

คำนำ

งานทุกอย่างที่ทำในพระนามของพระเยซูและทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์ย่อมเป็นงานสำคัญทั้งสิ้น บางคนในคริสตจักรมักจะมีความคิดเห็นบ่อย ๆ ว่า “งานของคริสตจักรนั้นเป็นธุระกิจของศิษยาภิบาลจะต้องรับผิดชอบ” แต่ความสำคัญที่เด่นที่สุดของคริสตจักรนั้น คือ “เราทั้งหลายเป็นผู้ร่วมทำการด้วยกันกับพระเจ้า” ฉะนั้นการทำพิธีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทุกแผนก ควรได้วางโครงการไว้ให้เรียบร้อย และให้เป็นพิธีที่สง่างามนับถือ และจะทำให้ผู้นำของคริสตจักรรู้สึกเป็นเกียรติที่จะทำงานร่วมมือ กับพระคริสต์ หากว่า ศิษยาภิบาล จะเลือกเทศนา หัวข้อที่เกี่ยวกับหน้าที่และตำแหน่งของคริสตจักรจะเป็นการเหมาะสมมาก การทำพิธีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของคริสตจักรอาจทำก่อนพิธีถือศีลมหาสนิทก็ได้หรือเมื่อมีเวลาที่เหมาะสม และศิษยาภิบาลควรอธิบาย ระเบียบวาระให้ผู้รับการแต่งตั้งทราบอย่างละเอียดว่าจะต้องทำประการใดบ้าง เพื่อจะดำเนินตามระเบียบวาระโดยไม่ผิดพลาด ควรจะให้เจ้าหน้าที่ใหม่ นั่งแถวหน้าของที่ประชุม

ระเบียบวาระแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คริสตจักร

เพลง ขอแนะนำให้เลือกบทหนึ่ง

“ยามเช้าแล้วจงจับการไว้”

“พระเยซูทรงเรียกไว้”

“อยู่เพื่อพระเยซู”

“ชีวิตของข้าถวายแก่ท่าน”

ข้อพระธรรม ที่แนะนำให้อ่านในพิธีนี้คือ กิจการ 6: 1-6 หรือ 1 โธโมตี 3:1-7 หรือ 1 โธโมตี 3:8-47 หรือ 1 โธโมตี 5:1, 2, 17-22 หรือ ทิตัส 1:5-9 หรือ 1 เปโตร 5:2-4

ศิษยาภิบาล เชิญผู้รับหน้าที่ขึ้นขึ้นต่อหน้าศิษยาภิบาล “สหายที่รักและเคารพ ท่านถูกเลือกให้เข้าประจำในหน้าที่นี้โดยมติของสมาชิกในคริสตจักรนี้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าจะต้องเน้นให้ท่านทราบถึงความใหญ่หลวง ถึงความศักดิ์สิทธิ์ และถึงความสำคัญของงานนี้ว่า เหตุไรท่านจึงถูกเลือกให้รับหน้าที่นี้ ท่านจะต้องระมัดระวังและสังวรณตัวเอง ท่านจะต้องเป็นแบบอย่างอันดีแก่สมาชิกทั้งหลายในชีวิตประจำวันของท่าน จงเอาใจใส่ดูแลฝูงแกะของพระเจ้าซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมอบหมายหน้าที่การงานให้ท่านเป็นผู้ดูแล จงหมั่นทำงานนี้ด้วยคำอธิษฐานเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ในทุกกรณีและโดยการรับหน้าที่นี้ ท่านก็ขอมอบอุทิศตัวโดยเต็มใจ ท่านจะยอมทำกิจการที่พระเจ้าทรง

มอบหมายอย่างจงรักภักดีต่อพระองค์ และจะซื่อสัตย์ต่อพระพระวณะของพระองค์ จงซื่อสัตย์ต่อหน้าของท่าน ซึ่งพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่จะทรงคิดบัญชีส่วนตัวของท่าน และท่านจะต้องรายงานกิจการทุกสิ่งทุกอย่างต่อพระเจ้า

“บัดนี้ท่านที่รัก ท่านจะยอมรับหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์และสำคัญนี้ซึ่งพระเจ้าทรงมอบหมายให้ท่านทำในพระนามขององค์ พระเยซูคริสต์และสัญญาต่อพระเจ้าและต่อคริสตจักรนี้ว่า ท่านยินดีและเต็มใจจะรับหน้าที่นี้ด้วย สุดความสามารถของท่านหรือไม่?”

เจ้าหน้าที่ซึ่งจะรับแต่งตั้ง ทุกคนยอมรับด้วยปากว่า “ข้าพเจ้าสัญญาจะทำเช่นนั้น”

ศิษยาภิบาล “ท่านจะพยายามเป็นตัวอย่างอันดีแก่สมาชิกของคริสตจักรนี้ซึ่งพระเจ้าทรงตั้งท่านไว้เป็นผู้นำคนหนึ่ง และท่านสัญญาว่าจะรักษาความลึกลับมหัศจรรย์ ของความเชื่อนี้ด้วยมโนธรรมที่สุจริตใจจริง ๆ หรือไม่?”

เจ้าหน้าที่ “ข้าพเจ้าสัญญาอย่างนั้น”

ศิษยาภิบาล (พูดกับสมาชิก) “ท่านสมาชิกทั้งหลาย ท่านยอมรับเจ้าหน้าที่เหล่านี้ และร่วมใจในคำสัญญาของเขาต่อพระเจ้าและต่อคริสตจักรนี้ ท่านสัญญาว่าจะให้เกียรติแก่เจ้าหน้าที่เหล่านี้จะหนุนใจเขา จะร่วมมือกับเขา และจะอธิษฐานเพื่อเขาโดยเดิน ตามหลักพระธรรมโอวาท ของพระเจ้าและกฎของคริสตจักรนี้หรือไม่? ขอให้พี่ประชุมยืนขึ้น เพื่อแสดงว่า ท่านจะยืนอยู่ด้วยกันกับเจ้าหน้าที่เหล่านี้ ใน

ราชกิจของพระองค์”

ที่ประชุมจะยืนขึ้น

ศิษยาภิบาล “ให้เราร่วมใจกันอธิษฐานเพื่อการถวายตัวของผู้รับใช้เหล่านี้ของพระเจ้า จงให้แต่ละคนทูลอธิษฐานเพื่อผู้นำของท่านเหล่านี้ ให้ถวายแต่ตัวแก่พระเจ้า และจงถวายตัวของท่านเองต่อพระเจ้าใหม่อีกครั้งหนึ่ง ให้เราสนิทสนมกันเพื่อความเจริญของคริสตจักร และเพื่อรับพระพรของพระเยซูคริสต์ผู้เป็นประมุขของคริสตจักร”

ครั้นแล้วศิษยาภิบาล จะนำการอธิษฐานถวายตัวแล้วดำเนินตามระเบียบการนมัสการปกติ โดยถวายเพลงหนึ่งบท

ระเบียบวาระแต่งตั้งเจ้าหน้าที่แผนกรวิวารศึกษา

การทำพิธีนี้นิยมทำในการนมัสการเช้าวันอาทิตย์ต้นเดือนของปีใหม่แห่งกรวิวารศึกษา

เพลง ที่ใช้ประกอบพิธีนี้ขอแนะนำให้เลือกบทหนึ่ง “พระเยซูทรงเรียกเรา” “ชีวิตของข้าถวายแก่ท่าน” “พระเยโฮวาห์แห่งการเก็บเกี่ยว”

ศิษยาภิบาล “เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนก็ทรงพระกรุณาเขา ด้วยเขาอดโรยกระจัดกระจายไปจุฝูงแกะ ไม่มีผู้เลี้ยง แล้วพระองค์ตรัสแก่พวกศิษย์ของพระองค์ว่า การเกี่ยวนั้นเป็น

การใหญ่นักหนา แต่คนทำการยังน้อยอยู่ในปีนีท่านถูกคัดเลือกให้เข้าร่วมงานกับพระเจ้า ในแผนกรวิ
วารศึกษาของเรา วันนี้ท่านเต็มใจอุทิศถวายตัวแก่พระองค์หรือ? ขอเชิญท่านยืนขึ้น

ผู้รับหน้าที่รวีวารศึกษา จะยืนขึ้นข้างหน้าที่ประชุม

ศิษยาภิบาล “ท่านซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้นำในกิจการแผนกรวิวารศึกษา ได้รับหน้าที่ใหญ่และสำคัญ
เหมือนกับงานแขนงอื่น ๆ ของคริสตจักร พระเยซูผู้เป็นอาจารย์ยิ่งใหญ่ของเราตรัสว่า “ท่านทั้งหลาย
มิได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้ตั้งท่านไว้เพื่อจะไปเกิดผล และผลของท่านจะอยู่
ถาวร” “จงอุทิศสำส่างตนให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอายเพราะเป็นคนที่
ชื่อตรงในการที่ใช้คำแห่งความจริงนั้น”

“ท่านยินดีและเต็มใจรับหน้าที่ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกท่าน และมอบหมายให้ท่านทำอย่างนั้นหรือ?
ท่านจะเชื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ต่อคำสั่งสอนและต่อกฎของคริสตจักรนี้หรือ?”

ผู้รับหน้าที่ ทุกคนจะพูดพร้อมกัน (ศิษยาภิบาลกล่าวคำและทุกคนว่าตาม)

“โดยรู้ว่า พระเจ้าทรงเรียกข้าพเจ้าให้เป็นผู้รับใช้พระองค์ ที่จะสอนนักเรียน ทั้งชายและหญิง
ข้าพเจ้าขอสัญญาว่า จะถวายชีวิต เพื่อรับใช้พระองค์ ข้าพเจ้าขออ้อมรับ การพึ่งพาอาศัย จากพระเจ้า
เพื่อจะทำหน้าที่นี้ ด้วยสุดความสามารถ และจะมีชีวิตอยู่ ตามแบบอย่างของคริสเตียน และจะพยายาม
จนสุดกำลังที่จะนำคน ให้รับเชื่อพระเจ้า และโดยเฉพาะคนที่อยู่ใน ความรับผิดชอบของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าขอยอม อุทิศถวายตัวทั้งหมด แก่พระเจ้าและจะจงรักภักดี ต่อพระวณะของพระองค์และดำเนิน
ตามกฎ และระเบียบของคริสตจักรนี้ข้าพเจ้าขอสัญญานั้น”

ศิษยาภิบาล “เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายที่รักของข้าพเจ้า ท่านทั้งหลายจงตั้งมั่นคงอยู่ อย่า
สะเทือนสะท้าน จงกระทำการขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายรู้ว่าโดย
องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นการของท่านจะไร้ประโยชน์ก็หาไม่ได้” 1 โครินธ์ 15:58

“พระองค์จึงได้ประทานให้บางคนเป็นอัครสาวก และให้บางคนเป็นศาสดาพยากรณ์ และให้
บางคนเป็นผู้เผยแพร่กิตติคุณ และให้บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์ สำหรับให้ลิทธิชนเป็นคนดี
รอบคอบ และสำหรับใช้เพื่อปฏิบัติกรงาน และสำหรับบำรุงให้พระกายของพระคริสต์จำเริญขึ้น”

เอเฟซัส 4: 11, 12

เพลง “ตามน้ำพระทัย” หรือเพลงบทอื่นที่เหมาะสม

ศิษยาภิบาล (กล่าวแก่ที่ประชุม) “ขอให้สมาชิกทุกคนของคริสตจักรนี้ จงยอมรับความจริงจาก
พระวณะของพระเจ้าซึ่งเราจะร่วมใจกันศึกษาตลอดปีนี้ “คำโอวาทของพระองค์ข้าพเจ้าได้พบแล้ว
และข้าพเจ้าได้กินคำนั้น และคำโอวาทของพระองค์เป็นที่ให้เกิดความอภิมภิมยินดีในใจข้าพเจ้า” จง
สังเกตดูว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา และทุ่งนากำลังเหลืออร่ามด้วยธัญญผล ท่านทั้งหลายจะ

ไม่ร่วมใจกันช่วยเกี่ยวเก็บในงานนี้หรือ? “เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายโดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวแก่พระองค์เป็นเครื่องบูชาอันมีชีวิตอยู่ อันบริสุทธิ์ และเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการปฏิบัติสมกับฝ่ายวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย” เราจะถวาย...
แก่พระเจ้าของเราเปล่า ๆ หามิได้”

ศิษยาภิบาล “ให้เราอธิษฐาน ขอเชิญให้ที่ประชุมยืนขึ้น” แล้วอธิษฐานมอบตัวบรรดาผู้รับ
หน้าที่รวิวารศึกษาแก่พระเจ้า

เพลง “พระวิญญาณขอเติมให้เต็มในใจข้า”

ขอพระพรปิดประชุม “จงถวายสรรเสริญแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์อาจจะกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้น
กว่าที่เราจะขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ทรงกระทำภายในตัวเรา จงถวายเกียรติยศแด่พระองค์ใน
คริสตจักร และในพระเยซูคริสต์ ทุกสมัยสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ อามิน” เอเฟซัส 3:20, 21

พิธีสถาปนาศิษยาภิบาล

คำนำ

พิธีสำคัญนี้โดยมาก มอบให้ประธานสภาหรือประธานภาคเป็นผู้จัดพิธีสถาปนา ศิษยาภิบาล พร้อมด้วยสมาชิกของคริสตจักร ควรจะเชิญศิษยาภิบาลในคริสตจักรอื่น ๆ มาร่วมในพิธีด้วยถ้าสามารถจัดได้ และจะต้องเตรียมระเบียบวาระได้ล่วงหน้าว่า จะให้ศิษยาภิบาลของคริสตจักรใดมีส่วนช่วยในพิธีนี้ อย่างไรก็ตาม ก็ให้ประธานสภาติดต่อกับบุคคลเหล่านั้นล่วงหน้า

พิธีสถาปนาเข้ารับตำแหน่งศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรควรจัดทำโดยเร็ว หลังจากที่ศิษยาภิบาลคนนั้นตอบรับแล้ว กำหนดเวลาทำพิธีสถาปนาศิษยาภิบาลจะใช้เวลา ประชุมนมัสการพระเจ้าในเช้าวันอาทิตย์ก็ได้ หรือจะเป็นเวลาบ่ายก็ได้ หรือระหว่างวันหนึ่งวันใดในสัปดาห์ที่สะดวกแก่ทุกคน

การทำพิธีสถาปนาศิษยาภิบาล

อันดับต่อไปนี้เป็นระเบียบวาระที่ขอเสนอให้จัดทำในพิธีสถาปนาศิษยาภิบาล

1. เพลง
2. อธิษฐานเปิดประชุม
3. อ่านพระธรรมคัมภีร์ หรือข้อพระธรรมสลับกัน
4. เพลงพิเศษ (ควรมีถ้าจัดได้)
5. กล่าวต้อนรับแขกผู้ได้รับเชิญ แสดงความหวังแก่ศิษยาภิบาลที่จะร่วมกันกับคริสตจักรเพื่อจะได้เกิดผลอันสมบูรณ์ และสัญญาว่าสมาชิกจะจงรักภักดี และอธิษฐานและทำงานด้วยกับศิษยาภิบาล โดยผู้ปกครองอาวุโส
6. กล่าวแสดงความยินดี โดยแขกผู้หนึ่ง
7. พิธีกล่าวกำชับศิษยาภิบาลใหม่ โดยประธานสภาหรือศิษยาภิบาลอาวุโส
8. เพลงพิเศษ (ถ้ามี)
9. กำชับหน้าที่ ของมวลสมาชิกที่พึงมีต่อศิษยาภิบาล โดยประธานภาค หรือศิษยาภิบาลอาวุโส
10. อธิษฐานเพื่อศิษยาภิบาลใหม่ โดยศิษยาภิบาลหรืออาจารย์ (ศิษยาภิบาลใหม่คุกเข่าลง และศิษยาภิบาลที่มาร่วมพิธีจะวางมือบนศิษยาภิบาลใหม่ ขณะอธิษฐาน)
11. ศิษยาภิบาลใหม่กล่าวตอบสั้น ๆ
12. เพลงปิดประชุม
13. ขอพระพรปิดประชุมโดยศิษยาภิบาลคนใหม่

ถ้าจะมีการเลี้ยงต้อนรับเมื่อเสร็จการประชุมแล้วก็ได้

พิธีถวายตัวเพื่อออกไปทำงานของพระเจ้า

คำนำ

การถวายตัวของสมาชิก เช่นผู้ที่สมัครไปเรียนที่สถานศึกษาพระคริสตธรรม หรือผู้ที่สมัครออกไปทำการของพระเจ้ายังต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษา พระคริสตธรรมออกไปเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรใดที่มีสมาชิกเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้ามาก คริสตจักรนั้นย่อมได้รับพระพรอย่างเหลือล้น การที่มีคนสมัครทำงานของพระเจ้าเต็มเวลานั้น เราควรทำพิธีพิเศษ พิธีนี้ควรทำอย่างเรียบง่าย และเน้นความสำคัญเกี่ยวกับ ด้านจิตใจมากกว่าอย่างอื่น และควรเป็นพิธีสั้น ๆ และหลีกเลี่ยงจากการโอ้อวดใด ๆ ทั้งสิ้น อาจทำแทรกเข้าไปในพิธีนมัสการตอนเช้าวันอาทิตย์ก็ย่อมทำได้

ระเบียบวาระอุทิศถวายตัว

เมื่อกำหนดเวลาแล้วศิษยาภิบาลก็จะประกาศทำพิธีอุทิศถวายตัว ผู้อุทิศถวายตัวจะออกมาข้างหน้าที่ประชุม เจ้าหน้าที่หรือผู้แทนของคริสตจักรทุกแผนก (เช่นรวีวารศึกษา อนุชน และสตรีคริสเตียน) ควรมาอยู่ข้างหน้าพร้อมกัน

ศิษยาภิบาล อ่านข้อพระธรรมตอนหนึ่งหรือสองตอน

อพยพ 33: 12-18 เนหะมีย์ 8:1-3, 5, 6, 8 กิจการ 12:2, 3

ศิษยาภิบาล ขอเชิญนาย..... นาง นางสาว ยืนขึ้น ทั้งนี้เป็นการแสดงว่าท่านประกาศตนให้คนทั้งหลายทราบว่าพระเจ้าทรงเรียกท่าน เพื่อทำงานของพระองค์เต็มเวลา ท่านเต็มใจอุทิศตัวเช่นนั้นหรือ?”

ตอนนี้อาจจะให้ผู้ถวายตัวกล่าวคำพยานบ้างสักเล็กน้อยก็ได้ เพื่อสมาชิกจะมีความสนใจ และอธิษฐานเพื่อเขา

ศิษยาภิบาล “ในที่นี้ใครบ้างที่ยินดีจะสนับสนุนที่จะให้แก่นาย..... นางสาว..... เป็นคนงานของพระเจ้า ท่านจะสนับสนุนเขาทั้งทางวัตถุและทางจิตใจ โดยสัญญาว่าจะอธิษฐานเพื่อเขา และยินดีบริจาคทรัพย์เพื่อให้เขาออกไปทำงานของพระเจ้าได้เต็มที่โดยไม่ต้องห่วงหน้าห่วงหลัง ผู้ที่ยินดีด้วย ขอเชิญยืนขึ้น” (ที่ประชุมยืน)

“ขอให้นาย..... นางสาว..... คุณเข่าลง แล้วขอเจ้าหน้าที่คริสตจักรทุกแผนกวางมือบนผู้นี้ ในการอธิษฐานอุทิศถวายตัว”

ศิษยาภิบาล นำการอธิษฐาน

(หากมีของขวัญหรือของระลึกรจากคริสตจักรจะมอบให้ในเวลานี้ก็จะได้)

เพลงปิดพิธี

(ถ้าจะมีการเลี้ยงส่งเมื่อเสร็จประชุมแล้วก็ได้)

พิธีการก่อสร้างคริสตจักร

พิธีขุดดิน

คำนำ

เมื่อคริสตจักรได้ซื้อที่ดินเพื่อจะทำการก่อสร้างคริสตจักรหรืออาคารใด ควรจะถวายที่ดินนั้นต่อพระเจ้าก่อน กรรมการควรตัดสินใจว่าจะก่อสร้างอาคารนั้นที่ตรงไหน แล้วจึงจะทำพิธีขุดดินเพื่อการก่อสร้างต่อไป ส่วนกำหนดวันเวลาควรเลือกให้สะดวกแก่ทุกคน

ระเบียบวาระการทำพิธีขุดดิน

1. อ่านข้อพระธรรม เช่น 1 พงสาวดาร 21: 22-26 1 พงสาวดาร 22:11-16, 19 2 พงสาวดาร 2:1-9 เอษรา 7: 11-26 สดุดี 24, 29, 34 หรือ อีสยาห์ 12
2. อธิษฐานเปิดประชุม แล้วอธิษฐานตามแบบพระเยซู
3. อ่านข้อพระธรรมสลับกัน
4. เพลงหรือเพลงพิเศษ
5. เทศนาสั้น ๆ โดยศิษยาภิบาล หรือแขกอาวุโส
6. การขุดดิน ศิษยาภิบาลหรือผู้มีเกียรติเอาจอบขุดดินครั้งเดียวเป็นปฐมฤกษ์ และให้เจ้าหน้าที่บางคนขุดดินเป็นคนต่อมา ขุดเพียงคนละหนึ่งครั้งเท่านั้น
7. อธิษฐานขอพระเจ้าอวยพรในการสร้างคริสตจักรใหม่
8. เพลงหรือเพลงพิเศษ
9. ขอพระพรปิดประชุม

พิธีวางศิลาหัวมุมอาคาร

คำนำ

เมื่อได้ถวายที่ดินแล้ว และกำลังสร้างคริสตจักรเป็นตึก ข่อมมีโอกาสดีที่จะทำพิธีวางศิลาหัวมุม

ระเบียบวาระการทำพิธีวางศิลาหัวมุม

1. เพลงสรรเสริญพระเจ้า
2. อธิษฐานเปิดการประชุม แล้วอธิษฐานตามแบบพระเยซู

3. เพลง เช่น “สาธุ สาธุ สาธุ” “ผู้ถือในพระเจ้ามีรากแข็งแรงล้นเหลือ” “รากฐานของคริสตจักรเรา” “องค์พระเยซูตั้งศิลา”

4. ข้อพระธรรม ขอแนะนำให้อ่านบางตอน

อิสยาห์ 28: 16 เอเฟซัส 4:11-16 สดุดี 118:22, 23 มัทธิว 7:24-27 เอษรา 3:10-13

1 โครินธ์ 3: 10-17 เอเฟซัส 2:19-22 1 เปโตร 2:4-8

5. อธิษฐาน โดยศาสนาจารย์อื่นผู้มาร่วมงาน หรือประธานคณะกรรมการอำนวยการก่อสร้าง หรือผู้ปกครองอาวุโสของคริสตจักร

6. เพลงพิเศษ

7. เทศนาสั้น ๆ โดยศิษยาภิบาล หรือ โดยแขกอาวุโส

8. การหย่อนหีบวางลงในศิลาหุ้ม โดย ศิษยาภิบาล หรือผู้มีเกียรติอาวุโสเป็นผู้วาง สิ่งที่บรรจุลงในหีบศิลาหุ้ม ควรแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบ ซึ่งโดยมากมักมีพระคริสตธรรมคัมภีร์หนึ่งเล่ม ประวัติของคริสตจักร และรายชื่อสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในทะเบียนของคริสตจักร รายชื่อของเจ้าหน้าที่คริสตจักร ชื่อคณะกรรมการก่อสร้าง และรายชื่อผู้มีเกียรติในการถวายทรัพย์สร้างอาคาร ควรเตรียมทุกสิ่งให้พร้อมที่จะใส่ลงในหีบ

9. อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับอาคารที่กำลังก่อสร้าง และความเจริญซึ่งมีอยู่เรื่อย ๆ เกี่ยวกับอาคารนี้ อธิษฐานขอบพระคุณเพื่อคริสตจักรนี้จะได้ใช้ให้เป็นที่ยกย่องเกียรติแก่พระองค์

10. เพลง

11. ขอพระพรปิดประชุม

พิธีถวายคริสตจักร แบบที่หนึ่ง

คำนำ

ไม่มีประวัติศาสตร์ของคริสตจักรตอนใดที่น่าตื่นเต้นและปลื้มใจเท่ากับมีคริสตจักรที่ก่อสร้างใหม่ และไม่มีพิธีใดจะตื่นเต้นยินดีแก่มวลสมาชิกของคริสตจักรเท่ากับพิธีถวายโบสถ์ใหม่แก่พระเจ้า เป็นการจำเป็นที่ระเบียบวาระต้องเตรียมไว้ให้เรียบร้อย และเป็นการสำคัญที่ผู้มีส่วนในพิธีจะได้เตรียมตัวตามที่รับหน้าที่นั้น

ถ้าศิษยาภิบาลและสมาชิก ของคริสตจักรอื่นจะมาร่วมประชุมได้ก็เป็นการดี ควรแจ้งล่วงหน้า

ระเบียบวาระถวายคริสตจักรใหม่

1. เพลง (ที่ประชุมอื่น) “สาธนามฤทธิ์พระเยซูคริสต์”

2. คำเชิญชวนนมัสการ

3. ผู้นำอ่านพระธรรมสดุดีบทที่ 24 สลับกับที่ประชุม

4. อธิษฐานเปิดประชุม แล้วให้ที่ประชุมอธิษฐานตามแบบพระเยซู

5. เลือกว่านข้อพระธรรม ซึ่งขอแนะนำดังนี้ (หรือจะอ่านข้ออื่นก็ได้ 2 พงสาวดาร 6;

สดุดี 84: 1-4, 10-12; เอเฟซัส 2:20:-22; 1 เปโตร 2:1-10

6. เพลงพิเศษ (หมู่หรือเดี่ยว)

7. ศิษยาภิบาลกล่าววอมอบคริสตจักรแก่คณะกรรมการ เพื่อดูแลและรับผิดชอบคริสตจักรต่อไป

“ท่านคณะกรรมการที่เคารพ ในนามของคริสตจักรนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณที่ท่านได้เอื้อเฟื้อและอุทิศเวลารับผิดชอบต่อการสร้างคริสตจักรสำหรับนมัสการพระเจ้าหลังจากนี้จนสำเร็จบัดนี้เราจะทำพิธีถวายคริสตจักรหลังนี้ แก่พระเจ้ากิจการที่คณะกรรมการได้ทำไว้จะอยู่ในความทรงจำตลอดเวลา

พระวิหารของพระเจ้าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเราจะใช้เป็นถิ่นมัสการพระองค์เจ้าด้วยความสวยงามแห่งความบริบูรณ์และความรัก ไม่ควรให้มีอะไรที่เป็นของมลทิน และ สกปรกเข้ามาในสถานที่บริสุทธิ์นี้

จงป้องกันไว้ตลอดเวลา จงรักษาไว้เพื่อจะได้ใช้ถิ่นมัสการพระเจ้า จงทะนุบำรุงและปรับปรุงให้ดีขึ้นเสมอ ท่านทั้งหลายมีหน้าที่จะต้องพิทักษ์รักษาชื่อเสียง และเกียรติคุณของคริสตจักรนี้เพราะเป็นพระวิหารของพระเจ้า

ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ท่านจะเป็นตัวแทนของคริสตจักรที่จะรักษาทรัพย์สินสมบัตินี้ไว้ให้ถาวรตลอดกาลนาน ขอให้ความศรัทธา ความหวัง และความรักของพระเจ้าจงสถิตสถาพรอยู่ภายในดวงใจของท่าน และขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทาง และทรงชี้แจงให้ท่านปฏิบัติกิจในหน้าที่ของท่านในคริสตจักรนี้”

8. คำปฏิญาณของคณะกรรมการ (ให้ศิษยาภิบาลพุดนำแล้วกรรมการพุดตาม) “เราทั้งหลายในฐานะตัวแทน ดูแลทรัพย์สินสมบัติ ของคริสตจักรของพระเจ้า เราขอปฏิญาณต่อพระพักตร์พระเจ้า และต่อหน้าที่ประชุมนี้ว่า เราจะทำหน้าที่ของเรา อย่างซื่อสัตย์สุจริต และจะรักษาทรัพย์สิน ของคริสตจักรนี้ไว้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับนมัสการพระเจ้า และเราวางใจ ในพระเจ้าว่า สถานที่นี้ จะใช้เป็นประโยชน์แก่พระนามของพระองค์เจ้า สืบต่อ ๆ ไป เป็นเวลานาน เพื่อจะใช้เป็นสถานที่ ประกาศเผยแผ่พระกิตติคุณและพระวาระของพระเจ้า ต่อคนทั้งหลาย ในละแวกนี้ และในที่อื่น ๆ อีกตามสมควร”

9. ผู้แทนคณะกรรมการคนหนึ่ง จะเสนอรายงานการก่อสร้าง (แล้วมอบกุญแจคริสตจักรให้แก่ศิษยาภิบาล หรือจะเป็นพิธีเปิดฝักคลุมป้ายชื่อคริสตจักรก็ได้)

10. การกล่าวถวายคริสตจักร

ผู้นำ “เพื่อเป็นสง่าราศี แก่พระบิดาเจ้าและเพื่อเทิดพระเกียรติ ของพระเยซูคริสต์และบุตรองค์ เดียวของพระองค์ ซึ่งเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา และเพื่อเป็นการสวดถวายพระเกียรติแก่พระ วิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเล้าโลมจิตใจของเรา”

ที่ประชุม “เราจึงขอถวายโบสถ์หลังนี้ไว้แด่พระเจ้า”

ผู้นำ “เพื่อนมัสการพระเจ้าในการอธิษฐานและเพื่อสวดเทิดพระเกียรติพระเจ้า เพื่อเป็นสถานที่ เหยแพร่พระวามะของพระเจ้า และเพื่อทำพิธีศีลระลึกและศีลบัพติศมา เพื่อจะใช้เป็นสถานที่แนะนำ อบรมเด็ก และเป็นสถานที่ให้ทุกคนในครอบครัวมาร่วมใจกันในความรักของพระเยซูคริสต์”

ที่ประชุม “เราจึงขอถวายโบสถ์หลังนี้ไว้แด่พระเจ้า”

ผู้นำ “เพื่อเป็นสถานที่สำหรับปลุกปลอบใจคนที่มีความทุกข์ เพื่อเป็นสถานที่ที่จะก่อกำลាំងให้แก่ คนอ่อนกำลាំង และจะเป็นสถานที่ช่วยชูใจคนที่ถูกทดลอง และเป็นสถานที่สั่งสอนทางชอบธรรม”

ที่ประชุม “เราจึงขอถวายโบสถ์ หลังนี้ไว้แด่พระเจ้า”

ผู้นำ “พระเจ้าสถานที่สั่งสอนหลักคำสอนของคริสตจักรของเรา และเป็นคริสตจักรที่ร้อนรน เพื่อนำคนในตำบลนี้ได้รับความรอด และเป็นคริสตจักรที่ประกาศข่าวประเสริฐ ให้แก่คนทั่วโลก และ โดยความหวังว่าพระเยซูคริสต์เจ้าจะเสด็จกลับมารับคริสตจักรของพระองค์ในไม่ช้า”

ผู้นำและที่ประชุมพูดพร้อมกัน “ข้าพระองค์ขอถวายโบสถ์หลังนี้ ไว้ต่อพระบิดาเจ้า พระบุตร เจ้า และพระวิญญาณบริสุทธิ์เจ้า ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ตลอดกาลนิรันดร เป็นองค์ บริสุทธิ์ และทรงเป็นสง่าราศี ในพระตรีเอกานุภาพ แต่ทรงเป็น พระเจ้าองค์เดียว ข้าพระองค์ ขอมอบ คริสตจักรหลังนี้ ไว้แด่พระเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

11. อธิษฐานถวายคริสตจักร
12. เพลง “รากฐานของคริสตจักรเรา”
13. กล่าวขอบคุณ โดยศิษยาภิบาลผู้เคยประจำคริสตจักรนี้ หรือผู้เคยบริหารงาน หรือคนอื่น
14. เพลงพิเศษ
15. คำเทศนาถวายคริสตจักร
16. เพลงปิดประชุม
17. ขอพระพรปิดประชุม

การกล่าวถวายคริสตจักร อีกแบบหนึ่ง ตรงกับเลข 10

ผู้นำ “เพราะเรามีเจตนาในใจของเรา จะต้องสร้างพระวิหารหลังนี้เพื่อ นมัสการพระเจ้าผู้ทรง พระชนม์อยู่เสมอ และเพื่อกิจการของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ข้าพเจ้าเชิญชวนบรรดาท่านที่เคารพซึ่ง

มาประชุม ณ ที่นี้ขึ้นขึ้น เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าในการถวายคริสตจักรหลังนี้แด่พระองค์
เจ้า และเพื่อเป็นการถวายสง่าราศีแก่พระบิดาเจ้า และเป็นการเทิดพระเกียรติแก่พระเยซูคริสต์ และเป็น

การสดุดีพระวิญญานบริสุทธิ์”

ที่ประชุม “ข้าพระองค์ขอถวายคริสตจักรนี้แด่พระเจ้า”

ผู้นำ “เราทราบแน่นอนว่าในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งเป็นที่รอดแก่เราทั้งหลาย
ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า”

ที่ประชุม “ข้าพระองค์ขอถวายคริสตจักรนี้แด่พระเจ้าเพื่อจะได้ใช้เป็นสถานที่เผยแผ่ข่าว
ประเสริฐของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้บรรดามนุษย์ทั้งหลายที่ยังไม่รอดพ้นบาปได้พบทางรอดซึ่งมีอยู่ทาง
เดียวเท่านั้น”

ผู้นำ “เพื่อเป็นการแสดงว่าเราเชื่อฟังพระบัญชาของพระเยซูคริสต์เจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงมีพระ
บัญชาให้เราออกไปเผยแผ่ข่าวประเสริฐ ของพระองค์แก่มนุษย์ทั่วโลก”

ที่ประชุม “ดังนั้นข้าพระองค์จึงขอมอบคริสตจักรนี้ไว้แก่พระเจ้าเพื่อจะได้ใช้เป็นสถานที่
ประกาศพระกิตติคุณแก่ชาวโลก จนทุก ๆ อาณาจักรของโลกนี้ กลายเป็น อาณาจักร ของพระเจ้าและ
ของพระเยซูคริสต์เจ้า”

ผู้นำ “เนื่องจากเราทราบว่าเราจะต้องเลี้ยงดูบุตรธิดาของเราให้เติบโตขึ้นในความศรัทธาของ
พระเจ้า”

ที่ประชุม “ข้าพระองค์จึงอุทิศคริสตจักรนี้ไว้เพื่อจะได้เป็นสถานที่สำหรับใช้สั่งสอนและฟอก
ล้างให้บ้านและครอบครัวทั้งหลายเป็นครอบครัวของพระองค์เจ้า และให้เป็นแหล่งอบรมสั่งสอน
กุลบุตร กุลธิดา อนุชน และผู้อาวุโสให้เจริญรอยตามพระบาทของพระเยซูคริสต์ และขอให้สถานที่นี้
เต็มไปด้วยพระคุณ และมีความสนิทสนมกันดุจพี่น้องในพระคริสต์”

ผู้นำ “เพื่อเป็นการแสดงว่า เราได้เชื่อฟังพระบัญชาของพระเยซูคริสต์ว่า เราจะรักเพื่อนบ้าน
ของเราเหมือนรักตนเอง”

ที่ประชุม “ข้าพระองค์ จึงขออุทิศคริสตจักรนี้แด่พระองค์เจ้า เพื่อเป็นที่ลี้ภัยแก่บุคคลที่จิตใจ
เดือนร้อนจะได้พบความสุขสงบสุข ทั้งจะเป็นแหล่งสันติสุขและเป็นความหวังแก่คนที่ถูกข่มเหง และ
เป็นสถานที่เล่าโลมจิตใจของผู้ทุกข์โศกและจะเป็นแหล่งชุมนุมความสุข แก่คนเหล่านั้นที่มีความศรัทธา
อันประเสริฐในพระเยซูคริสต์เจ้า”

ผู้นำและที่ประชุมพูดพร้อม ๆ กัน “เราบรรดาสมาชิก และสหายของคริสตจักรนี้
ขอขอบพระคุณพระเจ้า ในพระมหากรุณาธิคุณ ที่พระราชทานมรดก อันสำคัญนี้ให้แก่เรา และเรารู้สึก

ถึง ข้อผูกพันที่เรามี ต่อพระเจ้า และที่มีต่อกันและกัน เราจึงขอร่วมใจกัน ถวายตัวของเราแก่พระองค์
ใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะทำงานและนมัสการพระบิดาเจ้า โดยอาศัยพระบารมีของพระเยซูคริสต์ อาเมน”

พิธีถวายคริสตจักร แบบที่สอง

1. เพลงนมัสการ

2. คำเชิญชวนนมัสการ

ผู้นำ “แน่นอนพระเจ้าทรงประทับอยู่ในที่นี่”

ที่ประชุม “เป็น โบสถ์ของพระเจ้า”

ผู้นำ “ข้าพระองค์จะเปล่งเสียงสดุดีพระองค์ในพระวิหารนี้”

ที่ประชุม “ข้าพระองค์จะสดุดีพระเจ้าด้วยบทเพลงแห่งความยินดี เพราะพระองค์ทรงเป็น
ศิลาแห่งความรอดของข้าพระองค์”

ผู้นำ “เชิญมาเถิด ให้เราพากันนมัสการและก้มกราบลง ให้เราคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์
พระองค์ผู้ทรงเนรมิตตัวเรา”

ที่ประชุม “เพราะพระองค์ เป็นพระเจ้าของเราพวกเราเป็นพลไพร่ที่พระองค์ทรงเลี้ยงไว้ และ
เราเป็นประจุกฝูงแกะอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์”

3. อธิษฐาน แล้วที่ประชุมอธิษฐานตามแบบพระเยซู

4. กล่าวแสดงความยินดี และประกาศข่าวให้ที่ประชุมทราบ

5. อ่านข้อพระธรรม

6. เพลงพิเศษ

7. คำเทศนาเกี่ยวกับการอุทิศพระวิหาร (หรือ จะทำพิธีอุทิศถวายติดต่อกับคำเทศนาเลขก็ได้)

8. ถวายทรัพย์และของถวายแก่พระวิหาร

9. อธิษฐานขอบพระคุณสำหรับของถวาย

10. เพลงพิเศษ (หมู่หรือเดี่ยว)

11. ขอพระพรปิดประชุม

พิธีถวายบ้านหลังใหม่ของศิษยาภิบาลหรือบ้านคริสเตียน

คำนำ

ความสัมพันธ์ ระหว่างชนชาติอิสราเอลกับพระเจ้า เป็นความสัมพันธ์ที่ซาบซึ้งตรึงใจพวกอิสราเอลได้เคยถวายบ้าน ครอบครัวยุคโบราณ ไร่นาฝูงสัตว์เลี้ยง และสิ่งของต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าพระราชทานให้ เพราะว่าพระเจ้าทรงยินดีถวายพระพรแก่เขาเหล่านั้น

ในสมัยนี้เราก็มีโอกากระทำได้เช่นเดียวกัน เราทุกคนมีบ้าน เหตุฉะนั้นจึงเป็นการสมควรที่เราจะถวายบ้านนั้นแก่พระเจ้า การถวายบ้านแก่พระเจ้า จะช่วยทุกคนในบ้านครอบครัวให้ประพาศติดต่อกับเป็นบ้านของพระองค์และเป็นตัวอย่างอันดีต่อเพื่อนบ้าน เราจะรักษาบ้านของเราไว้เป็นสมบัติของพระเจ้า เมื่อเป็นเช่นนี้จึงให้คริสตจักรกระทำเป็นอย่างในการทำพิธีของพระพรจากพระเจ้าเพื่อที่อยู่อาศัย การงานอาชีพ หรืออาคารใด ๆ ที่คริสตจักรซื้อหรือสร้างขึ้น แล้วบรรดาคริสตสมาชิกก็จะได้เจริญรอยตามพิธีขอพระพรจากพระเจ้าในเมื่อเขามีบ้านใหม่หรือทรัพย์สินสมบัติใหม่ของเขาเอง พิธีถวายเช่นนี้นับว่าเป็นการรับพระพรจากพระเจ้าซึ่งเหลือจะนับได้

ระเบียบวาระถวายบ้าน

เมื่อผู้รับเชิญมาพร้อมเพรียงกันแล้ว ก็เริ่มพิธีขึ้นบ้านใหม่ได้เลย

1. ถวายเพลง
2. อธิษฐานเปิดประชุม
3. เพลงพิเศษ (ถ้ามี)

4. ศิษยาภิบาลจะกล่าวดังนี้ “ท่านผู้เป็นสมาชิกของครอบครัวนี้ และท่านผู้รับเชิญที่เคารพ การที่เรามาชุมนุมกันในวันนี้ก็เพื่อจะถวายบ้านนี้ไว้ในความพิทักษ์รักษาของพระเจ้า ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เรามีความหวังใจและเชื่อว่า บ้านหลังนี้จะเป็นสถานที่ที่มีความสุขความเจริญแท้

คำว่า “บ้าน” นี้เป็นสถาบันแรกซึ่งพระบิดาได้ทรงสถาปนาขึ้นไว้สำหรับบรรดาบุตรของพระองค์ ก่อนที่จะมีสถาบันเป็นรูปคริสตจักรและก่อนที่จะมีรัฐบาลใด ๆ ในโลกปกครองประเทศ “บ้าน” ก็เป็นสถาบันชนิดหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงพระราชทานแก่มนุษย์ ความรักเป็นเครื่องผูกพันอันแรกซึ่งผูกวิธีมนุษย์ให้ ประสานสัมพันธ์เข้าเป็นอันเดียวกัน และบ้านเป็นสถานที่แห่งแรกที่มนุษย์ จะสำแดงความรักของตนออกมาให้ประจักษ์ “บ้าน” กลายเป็นสถานที่ประทับประคองและทะนุบำรุงความศรัทธาที่แท้จริงเป็นสถานศึกษา เป็นแหล่งอบรมวัฒนธรรมความสวยงาม ถ้าจะพูดสั้น ๆ บ้านเป็น

แหล่งกำเนิดของความเจริญทุก ๆ อย่างในโลกมี เหนือสิ่งอื่นใด “บ้าน” ก็ยังเป็นสถาบันที่ใหญ่ยิ่งที่สุดสำหรับมนุษย์ และเป็นสถานที่ที่สีแดงความจริงของพระเจ้า

“บ้าน” เป็นสถานที่ที่เราจะได้รับการป้องกันให้พ้นจากความร้อน หนาว ของดิน ฟ้า อากาศ และบ้านเป็นสถานที่สำหรับเตรียมอาหารเพื่อการเลี้ยงดู เป็นที่สำหรับนอนและพักผ่อน จากความเหนื่อยยากตรากตรำงาน “บ้าน” เป็นเสมือนหนึ่งสัญลักษณ์ของเมืองสวรรค์ ซึ่งพระเยซูคริสต์เจ้าได้เสด็จไปเตรียมที่สำหรับท่านทั้งหลายซึ่งเป็นคนที่จะพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ เรามีบ้านแห่งหนึ่งซึ่งไม่ได้สร้างด้วยมือมนุษย์ และอยู่ในสวรรค์สถานเป็นนิจนิรันดร” ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับเรา ในการนมัสการพระเจ้าวันนี้เราได้มอบถวายบ้าน ของเราไว้แก่พระองค์ตามอุดมคติของคริสเตียน ซึ่งเราหวังความพิทักษ์รักษาคุ้มครองให้อยู่ในสันติสุขกับพระเจ้าโดยอาศัยความศรัทธาที่เรามีอยู่ต่อองค์พระเยซู

คริสต์เจ้าของเรา ถ้าพระเยซูเจ้าไม่ทรงสร้างตึกขึ้น ช่างก่อก็จะเสียแรงเปล่า ๆ”

ศิษยาภิบาลจะหักขนมปังหรือบิข้าวสุก (ข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียวก็ได้) แล้วส่งให้แก่ผู้เป็นประมุขแห่งบ้านหลังนั้นบ้าง และจะส่งให้แก่แขกที่รับเชิญคนใดคนหนึ่งก็ได้ หรือศิษยาภิบาลจะรับไว้เองก็ได้แล้วพูดว่า

“ธรรมเนียมโบราณเคยปฏิบัติกันมาแล้วคือ เจ้าบ้านแสดงความโอบอ้อมอารีในการแบ่งอาหารการกินให้แก่ผู้อื่น การรับประทานข้าวหม้อเดียวกัน หรือขนมปังก้อนเดียวกันนี้ เป็นสัญลักษณ์ว่า เราจะต้องแบ่งปันสิ่งที่เรามีอยู่ให้กันและกันด้วยความเต็มใจ คำอธิษฐานที่คริสเตียนทั่ว ๆ ไปร่วมใจกันอธิษฐานก็คือ ขอทรงโปรดประทานอาหารเลี้ยง ข้าพเจ้าในกาลวันนี้”

5. ข้อความต่อไปนี้เป็น ศิษยาภิบาลจะกล่าว แล้วผู้มาร่วมประชุมจะตอบพร้อมกัน

ผู้นำ บ้านใหม่หลังนี้ ซึ่งครอบครัวนี้ได้สร้างขึ้น โดยพระคุณของพระเจ้า

ที่ประชุม เราขอถวายบ้านหลังนี้แด่พระเจ้า

ผู้นำ ด้วยคำอธิษฐานขอต่อพระเจ้าเพื่อจะพิทักษ์รักษาให้พ้นจากอัคคีภัย พ้นจากลมพายุ และพ้นจากอันตรายต่าง ๆ

ที่ประชุม เราขอถวายบ้านหลังนี้แด่พระเจ้า

ผู้นำ ด้วยความขอบพระคุณพระเจ้า เพื่อความสวยงามของต้นไม้ ดอกไม้ นก และแสงแดดและสิ่งล้อมรอบอื่น ๆ ที่อยู่ในบริเวณนี้

ที่ประชุม เราขอถวายบ้านหลังนี้แด่พระเจ้า

ผู้นำ ด้วยความชื่นชมยินดี เราขอต้อนรับมิตรสหายและคนขัดสน เพื่อร่วมสุขร่วมทุกข์กับบ้าน

นี้

ที่ประชุม เราขอถวายบ้านหลังนี้แด่พระเจ้า

ผู้นำ เพื่อความสุขสบายของบ้านนี้ และเพื่อพระเจ้าจะทรงประทานความสุขแก่ตลอดไป

ที่ประชุม เราขอถวายบ้านหลังนี้แด่พระเจ้า

ผู้นำ เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและ สำนึกของพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเราและเพื่อถวายพระเกียรติ แก่พระองค์ผู้ทรงเป็นประมุขของบ้านนี้

ที่ประชุม เราขอถวายบ้านหลังนี้แด่พระเจ้า

6. ศิษยาภิบาลขอพระพร “ขอพระเจ้าจงอวยพรแก่ท่าน และปกป้องรักษาท่าน พระเจ้าจงกระทำให้พระพักตร์ของพระองค์ส่องสว่างแก่ท่านและทรงพระกรุณาโปรดแก่ท่าน พระเจ้าจงเมตตาพระพักตร์ของพระองค์ขึ้นเหนือท่าน และประทานความสุขสำราญแก่ท่าน วันนี้และสืบไปเป็นนิรันดร์ อาเมน”